

แผนปฏิบัติการ (Action Plan)
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2566
จังหวัดพัทลุง
ภายใต้แผนปฏิบัติการด้านการบริหาร
จัดการแรงงานนอกระบบ พ.ศ.2566-2570

คำนำ

สำนักงานแรงงานจังหวัดพัทลุง ได้รับมอบหมายจากกระทรวงแรงงานให้เป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำแผนปฏิบัติการ (Action Plan) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2566 ภายใต้แผนปฏิบัติการด้านการบริหารจัดการแรงงานนอกระบบ พ.ศ.2566 – 2570 เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการขับเคลื่อนการปฏิบัติงานส่งเสริมคุ้มครอง และพัฒนาแรงงานนอกระบบ แรงงานสูงอายุ และแรงงานพิการของจังหวัด โดยมีแนวทางการดำเนินงานสำคัญ คือ พัฒนาทักษะฝีมือและส่งเสริมการศึกษาให้สอดคล้องกับสถานการณ์แรงงาน และการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี สร้างโอกาสการมีงานทำที่ดีและมีความมั่นคงในการทำงาน ส่งเสริมความคุ้มครองและความปลอดภัยในการทำงาน สร้างหลักประกันทางสังคมและหลักประกันสุขภาพให้ครอบคลุม พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อการบริหารจัดการแรงงานนอกระบบ และส่งเสริมความร่วมมือด้านการบริหารจัดการแรงงานนอกระบบทุกระดับ

การจัดทำแผนปฏิบัติการ (Action Plan) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2566 จังหวัดพัทลุง ที่ได้จัดทำขึ้นนี้ เกิดขึ้นได้จากการบูรณาการร่วมกันของทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และเครือข่ายแรงงานนอกระบบจังหวัดพัทลุง จึงหวังว่าแผนปฏิบัติการฯ ฉบับนี้ จะเกิดประโยชน์แก่ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านแรงงานนอกระบบ แรงงานสูงอายุ แรงงานพิการ และผู้ที่สนใจทั่วไป

สำนักงานแรงงานจังหวัดพัทลุง

พฤษภาคม 2565

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	
ส่วนที่ 1 ข้อมูลระดับจังหวัด	1
1.1 ข้อมูลของจังหวัด	2
1.2 สถานการณ์ด้านแรงงานของจังหวัด	11
1.3 สถานการณ์ด้านแรงงานนอกระบบของจังหวัด	15
1.4 สถานการณ์แรงงานผู้สูงอายุของจังหวัด	25
1.5 สถานการณ์แรงงานคนพิการของจังหวัด	25
1.5 นโยบายกระทรวงแรงงาน	28
1.6 โครงสร้างการบริหารจัดการแรงงานนอกระบบจังหวัด	31
 ส่วนที่ 2 แผนปฏิบัติการ (Action Plan) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2566 จังหวัดพัทลุง	 32
ภายใต้แผนปฏิบัติการด้านการบริหารจัดการแรงงานนอกระบบ พ.ศ. 2566 - 2570	
2.1 แนวทางที่ 1 การพัฒนาทักษะฝีมือและส่งเสริมการศึกษาให้สอดคล้องกับสถานการณ์ แรงงานและการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี	34
2.2 แนวทางที่ 2 การสร้างโอกาสการมีงานทำที่ดีและมีความมั่นคงในการทำงาน	36
2.3 แนวทางที่ 3 ส่งเสริมความคุ้มครองและความปลอดภัยในการทำงาน	40
2.4 แนวทางที่ 4 สร้างหลักประกันทางสังคมและหลักประกันสุขภาพให้ครอบคลุม	42
2.5 แนวทางที่ 5 พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารจัดการ แรงงานนอกระบบ	43
2.6 แนวทางที่ 6 ส่งเสริมความร่วมมือด้านการบริหารจัดการแรงงานนอกระบบทุกระดับ	44

ส่วนที่ 1

ข้อมูลระดับจังหวัด

1) ข้อมูลของจังหวัด

1.1 ข้อมูลทั่วไปจังหวัดพัทลุง

ความเป็นมาชื่อพัทลุงในสมัยก่อนไม่ได้เขียนอย่างที่ปรากฏให้เห็น จากหลักฐานบนเหรียญอียิปะพัทลุง พ.ศ. 2456 เขียนว่า พัททะลุง และพัตะลุง ในเอกสารของไทยต่างกันมากมาย ได้แก่ พะลุง พัดลุง พัทธลุง พัทธลุง พัทลุง

ความหมายของชื่อเมือง หมายถึง เมืองช้างหรือเมืองเกี่ยวเนื่องด้วยช้าง ซึ่งตรงกับข้อเท็จจริงหลายประการ คำว่า “พัท-ท-พัท” ยังไม่อาจทราบได้ว่าคำเดิมเขียนอย่างไร ทราบเพียงว่าเป็นคำขึ้นต้นส่วนคำพื้นที่เมืองที่เรียกว่า “ตุลุง” แปลว่า เสาลุ่มช้าง หรือไม้หลักผูกช้าง ชื่อบ้านนามเมืองของพัทลุง ที่เกี่ยวกับช้างมีมาก หรือจะเรียกว่าเป็น “เมืองช้าง” ก็ได้ โดยเฉพาะทางฝั่งตะวันตกของทะเลสาบสงขลาในแถบชะรัด ซึ่งอยู่ติดกับเทือกเขาบรรทัดมีช้างป่าชุกชุม และในตำนานนางเลียดชาว ตำนานเมืองพัทลุงกล่าวว่า ตาสามโม ยายเพชร เป็นหมอดำ หมอเผ่า นายกองช้างเลี้ยงช้างส่งเจ้าพระยากรุงทองทุกปี ต่อมาพระกุมารกับนางเลียดขาวได้รับมรดกเป็นนายกองเลี้ยงช้างส่งส่วย ซึ่งปัจจุบันชาวบ้านบางส่วนยังคงนับถือ “ตาหมอช้าง”

จังหวัดพัทลุง มีประวัติความเป็นมายาวนาน ตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ ดังปรากฏหลักฐานจากการค้นพบขวานหินขัดในท้องที่ทั่วไปหลายอำเภอในสมัยศรีวิชัย (พุทธศตวรรษที่ 13 – 14) บริเวณเมืองพัทลุงเป็นแหล่งชุมชนที่ได้รับวัฒนธรรมอินเดีย นับถือพุทธศาสนาเถรวาทมหายาน หลักฐานค้นพบ เช่น พระพิมพ์ดินดิบจำนวนมากเป็นรูปพระโพธิสัตว์รูปเทวดา โดยค้นพบบริเวณถ้ำคูหาสวรรค์ และถ้ำเขากทะเลต่อมาในพุทธศตวรรษที่ 19 ในสมัยกรุงศรีอยุธยา เมืองพัทลุงมีฐานะเป็นเมืองชั้นตรี ซึ่งนับว่าเป็นหัวเมืองหนึ่งของพระราชอาณาจักรทางใต้ ในสมัยนั้นเมืองพัทลุงมักจะประสบปัญหาการโจมตีจากกลุ่มโจรสลัดมาเลย์อยู่เสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มโจรสลัดอาแจฮารูและยุยงคตนะ ได้โจมตีเผาทำลายสร้างความเสียหายแก่เมืองพัทลุงถึงสองครั้ง ปัญหาดังกล่าวนี้นับเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้มีการย้ายสถานที่ตั้งเมืองอยู่เสมอ และก็เป็นมูลเหตุหนึ่งที่ทำให้ชาวเมืองพัทลุงเป็นนักต่อสู้ที่เข้มแข็ง ในสมัยธนบุรีและรัตนโกสินทร์ ได้มีการย้ายสถานที่ตั้งเมืองพัทลุงมีผู้นำสำคัญในการสร้างความเจริญ และความมั่นคงให้กับบ้านเมืองหลายท่าน อาทิเช่น พระยาพัทลุง (ขุนคางเหล็ก) พระยาวิชิตเสนา (ทองขาว) พระยาอภัยบริรักษ์ (จ้อย จันทโรจวงศ์) ได้ป้องกันเอกราชของชาติมาหลายครั้ง เช่น เมื่อสงครามเก้าทัพ (พ.ศ. 2328 – 2329) พระมหาช่วย วัดป่าลิไลย์ ได้นำชาวพัทลุงต่อสู้ป้องกันการรุกรานของพม่าจนได้รับความดีความชอบโปรดเกล้าฯ ให้เป็นพระยาช่วยทุกขราษฎร์ ช่วยราชการเมืองพัทลุง

นอกจากสงครามกับพม่าแล้ว ชาวพัทลุงยังมีบทบาทสำคัญในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของประเทศชาติ ในหัวเมืองภาคใต้ เพราะปรากฏอยู่เสมอว่าทางเมืองหลวงได้มีคำสั่งให้เกณฑ์ชาวพัทลุงพร้อมด้วยเสบียงอาหารไปทำสงครามปราบปรามกบฏในหัวเมืองมาลายู เช่น กบฏไทรบุรี พ.ศ. 2373 และ พ.ศ. 2381 ซึ่งบทบาทดังกล่าวนี้สะท้อนให้เห็นความสำคัญของเมืองพัทลุงด้านการเมือง การปกครองและแหล่งอยู่อาศัยในอดีตเป็นอย่างดี

ต่อมาในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ได้ทรงโปรดเกล้าให้มีการปรับปรุงการปกครองส่วนภูมิภาคใหม่ เป็นการปกครองแบบเทศาภิบาลใน พ.ศ. 2437 และได้ประกาศจัดตั้งมณฑลนครศรีธรรมราชขึ้น เมื่อ พ.ศ. 2439 ประกอบด้วยเมืองต่างๆ คือ นครศรีธรรมราช พัทลุง สงขลา และหัวเมืองทั้ง 7 ที่เป็นเมืองปัตตานีเดิม สำหรับเมืองพัทลุงแบ่งการปกครองเป็น 3 อำเภอ คือ อำเภอกลางเมือง อำเภออุดร อำเภอทักษิณ ขณะนั้นตัวเมืองตั้งอยู่ที่ตำบลลำปำ จนกระทั่ง พ.ศ.2467 พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวโปรดเกล้าฯ ให้ย้ายเมืองพัทลุงมาอยู่ที่บ้านวังเนียง ตำบลคูหาสวรรค์ ในปัจจุบันเพื่อจะได้อยู่ใกล้เส้นทางรถไฟสะดวกในการติดต่อกับเมืองต่างๆ จากอดีตถึงปัจจุบันเมืองพัทลุงได้มีการย้ายเมืองหลายครั้ง สถานที่ที่เคยเป็นเมืองที่ตั้งพัทลุง ได้แก่

1. โคกเมืองแก้ว ปัจจุบัน หมู่ที่ 4 ตำบลจองถนน อำเภอเขาชัยสน
2. บ้านควนแร่ ปัจจุบัน หมู่ที่ 1 ตำบลควนมะพร้าว อำเภอเมืองพัทลุง
3. เขาชัยบุรี (เขาเมือง) ปัจจุบัน เขต 3 ตำบล คือตำบลชัยบุรี อำเภอเมืองพัทลุง
4. ท่าเสม็ด ปัจจุบัน ตำบลท่าเสม็ด อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช
5. เมืองพระรถ ปัจจุบัน หมู่ที่ 1 ตำบลควนมะพร้าว อำเภอเมืองพัทลุง
6. บ้านควนมะพร้าว ปัจจุบัน หมู่ที่ 2 ตำบลพญาขัน อำเภอเมืองพัทลุง
7. บ้านม่วง ปัจจุบัน หมู่ที่ 2 ตำบลพญาขัน อำเภอเมืองพัทลุง
8. บ้านโคกสูง ปัจจุบัน หมู่ที่ 4 ตำบลลำปำ อำเภอเมืองพัทลุง

ที่ตั้งและอาณาเขต

จังหวัดพัทลุงตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของภาคใต้ของประเทศไทย ระหว่างละติจูดที่ 7 องศา 6 ลิปดาเหนือ ถึง 7 องศา 53 ลิปดาเหนือ และลองจิจูดที่ 99 องศา 44 ลิปดาตะวันออก ถึง 100 องศา 26 ลิปดาตะวันออก ห่างจากกรุงเทพมหานครตามเส้นทางรถยนต์ทางหลวงสายเอเชีย ทางหลวง (หมายเลข 41) เป็นระยะทาง ประมาณ 858 กิโลเมตร และตามเส้นทางรถไฟเป็นระยะทางประมาณ 846 กิโลเมตร มีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ 3,424.473 ตารางกิโลเมตร หรือ 2,140,295.60 ไร่ เป็นพื้นดิน 1,919,446 ไร่ และเป็นพื้นน้ำ 220,850 ไร่ (กรมแผนที่ทหาร 2534 ; กรมการปกครอง, 2541) นับเป็นจังหวัดที่มีเนื้อที่มากเป็นอันดับที่ 10 ของภาคใต้ และเป็นอันดับที่ 58 ของประเทศไทย ความยาวของจังหวัดจากทิศเหนือไปทิศใต้ประมาณ 78 กิโลเมตร และความกว้างจากทิศตะวันออกไปทิศตะวันตกเป็นระยะทางประมาณ 50 กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัด ไกล่เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ อำเภอกะฉะวอด อำเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช และอำเภอระโนด จังหวัดสงขลา
ทิศใต้	ติดต่อกับ อำเภอกวนเนียง อำเภอรัตนภูมิ จังหวัดสงขลาและอำเภอควนกาหลง จังหวัดสตูล
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ อำเภอสิงหนคร อำเภอสทิงพระ อำเภอกระแสดินรุ้ง และอำเภอระโนด จังหวัดสงขลา อำเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ อำเภอกวนกาหลง และกิ่งอำเภอมะนัง จังหวัดสตูลอำเภอปะเหลียน อำเภอย่านตาขาว อำเภอนาโยง อำเภอเมืองตรัง อำเภอห้วยยอด และอำเภอรษฎา จังหวัดตรัง

สภาพภูมิประเทศ

สภาพพื้นที่มีลักษณะเป็นภูเขาและที่ราบสูง ทางด้านตะวันตกอันประกอบด้วย เทือกเขาบรรทัดมีระดับสูงจาก น้ำทะเลปานกลาง ประมาณ 50 - 1,000 เมตร ส่วนใหญ่เป็นป่าไม้ เช่น สวนยางพารา สวนไม้ผลและไม้ยืนต้นถัดลงมาทางด้านตะวันออกเป็นที่ราบสลับที่ดอน มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางเฉลี่ย 0 - 15 เมตร บริเวณนี้ ส่วนใหญ่ปลูกข้าว ยางพารา มะพร้าว พืชผัก และพืชไร่ชนิดต่างๆ โดยมีอัตราความลาดชัน: 1,000 จากทิศตะวันตกมาสู่ทิศตะวันออกของจังหวัด

สภาพภูมิอากาศ

สภาพภูมิอากาศมี 2 ฤดูกาล คือ ฤดูร้อน และฤดูฝนได้รับอิทธิพลจากมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ และมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ปริมาณน้ำฝนโดยเฉลี่ย 1,853.5 มิลลิเมตรต่อปี จำนวนวันฝนตกเฉลี่ย 154 วันต่อปี อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย 29.3 องศาเซลเซียส ในเดือนเมษายน และอุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย 26.7 องศาเซลเซียส ในเดือนธันวาคม อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปี 28.14 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์อยู่ระหว่าง 75 – 83 เปอร์เซ็นต์ โดยเฉลี่ย 78.7 เปอร์เซ็นต์ และความเร็วลมประมาณ 1-2 เมตรต่อวินาที ปริมาณการระเหยของน้ำประมาณ 3.3- 5.5 มิลลิเมตรต่อวัน

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดพัทลุง

วิสัยทัศน์ "เมืองแห่งความยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม"

(Sustainability Phatthalung)

โดยกำหนดนิยามของวิสัยทัศน์ในการขับเคลื่อนช่วงปี พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ดังนี้

เมืองแห่งความยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ หมายถึง

- การเร่งฟื้นคืนสภาพเศรษฐกิจจากวิกฤติโคโรนาไวรัส 2019 ในมิติชุมชนสามารถสร้างงาน สร้างอาชีพ ให้การช่วยเหลือเพื่อการเดินทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ทัวถึง จนกลับมาเข้มแข็ง และเติบโตด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

- เศรษฐกิจจังหวัดเติบโตอย่างต่อเนื่องจากการเกษตร ยึดหลักการผลิต การแปรรูป การพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์เพิ่มมูลค่าที่เหมาะสมกับระบบนิเวศน์ เกิดแบรนด์ทางการเกษตรในระดับประเทศและส่งออก จังหวัดสามารถใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดมีประสิทธิภาพ ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความสมดุลต่อสภาพแวดล้อม รักษาอัตราการผลิตให้อยู่ในระดับที่ไม่ก่อให้เกิดผลเสียทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ตลอดจนผลผลิตทางการเกษตรมีความปลอดภัยต่อสุขภาพและพลานามัยของมนุษย์ เป็นการเกษตรจากการเรียนรู้บนพื้นฐานกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนเกษตร และนำไปสู่การพึ่งพาตนเองของเกษตรกร ผลผลิตมีหลากหลายเพียงพอต่อการดำรงชีวิตและความมั่นคงทางอาหารของจังหวัด

- วัฒนธรรม ภูมิปัญญา ประเพณี ผลผลิตจากภูมิปัญญาของจังหวัด สามารถสร้างสรรค์เป็นนวัตกรรม ผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างรายได้เข้าสู่จังหวัด ผลิตภัณฑ์ชุมชน แข่งขันได้ และมีกลุ่มเศรษฐกิจชุมชนที่เชื่อมโยงกันในตำบลและระหว่างตำบล และจังหวัดใกล้เคียง มีศักยภาพในการพึ่งตนเองและพึ่งกันเองทางเศรษฐกิจได้สูง และนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นฐานสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้มีความยั่งยืน

- แหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมการท่องเที่ยว ทั้งในพื้นที่นิเวศน์ภูเขา-ทะเลสาบ-วัฒนธรรม ศาสนา ประเพณี มีชื่อเสียงระดับประเทศ และนานาชาติ มุ่งสู่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และการท่องเที่ยวเพื่อส่งเสริมสุขภาพแบบครบวงจร สามารถสร้างงานอาชีพรายได้ให้กับชุมชนและจังหวัดพัทลุงเป็นโมเดลความสำเร็จของประเทศที่โดดเด่นในการท่องเที่ยว เพื่อการเรียนรู้ ศึกษาดูงานการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ การท่องเที่ยวในเชิงวัฒนธรรม ชุมชนและท้องถิ่นมีความพร้อมในการเป็นเจ้าบ้านที่ดี เกิดนวัตกรรมกิจกรรมท่องเที่ยวเพิ่มมูลค่า มีแหล่งจุดใจทางการท่องเที่ยวที่ได้รับการสร้างสรรค์และพัฒนาขึ้น (Tourism Land mark)

- จังหวัดพัทลุงเป็นต้นแบบของโมเดลเศรษฐกิจที่ให้ความสำคัญกับเรื่องของเทคโนโลยีชีวภาพ การหมุนเวียนใช้ซ้ำเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด และการดูแลสิ่งแวดล้อม (BCG Model) ของประเทศ

- จังหวัดพัทลุงมีพื้นที่เศรษฐกิจใหม่จากการท่องเที่ยว การบริการ การโลจิสติกส์ การเกษตร การแพทย์ การบริการผู้สูงอายุ การศึกษา ที่เกิดขึ้นกระจายครอบคลุมทั่วทั้งจังหวัด มีศักยภาพเชื่อมโยงเศรษฐกิจ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย จังหวัดชายแดนภาคใต้ และสามารถกระจายการเติบโตทางเศรษฐกิจ ทั้งในส่วนของการพัฒนาตลอดเส้นทางหลัก แหล่งท่องเที่ยวสำคัญแหล่งเศรษฐกิจชุมชนสำคัญที่สามารถสร้างงานอาชีพ และรายได้ที่มั่นคง ให้กับชุมชนและประชาชน

- ระบบโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคมขนส่ง และโลจิสติกส์ มีมาตรฐานเชื่อมโยงฝั่งอันดามัน อ่าวไทย และจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างเป็นระบบรองรับการเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ และการขยายตัวของเมือง พัฒนาชุมชนเมืองแห่งท่องเที่ยวให้เป็น Smart city และมีความก้าวหน้าในสร้างสนามบินในจังหวัด

เมืองแห่งความยั่งยืนด้านสังคม หมายถึง

- คนพัทลุงมีความรักทางวัฒนธรรม และวิถีดั้งเดิมที่มีคุณค่า มีการศึกษาดี เรียนรู้ตลอดชีวิต มีทักษะศตวรรษที่ ๒๑ ความเป็นพลเมืองไทย พลเมืองอาเซียน พลเมืองโลก และความรักภาคภูมิใจในจังหวัดสูง มีความสามารถในการสร้างสรรค์นวัตกรรม และการปรับตัวท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงสูง เป็นเมืองแห่งความเข้มแข็ง ของวิถีชีวิต และเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยที่เรียบง่ายในระดับชั้นนำของประเทศ

- คนพัทลุงมีคุณภาพ คนพัทลุงตื่นตัวทางการเรียนรู้ เป็นเมืองการศึกษา ผู้คนใฝ่รู้ เรียนรู้ ตลอดชีวิต วัฒนธรรมการศึกษาเข้มแข็ง สถานศึกษาทุกระดับมีคุณภาพ มาตรฐาน สามารถสร้างนวัตกรรมสังคมบนฐานของชุมชน เพื่อการพึ่งตนเอง เกิดแหล่งเรียนรู้ในชุมชนที่หลากหลาย เพื่อรองรับเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต

- คนพัทลุงมีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรงทุกมิติ (กาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์ สังคม สิ่งแวดล้อมฯ) ได้รับการพัฒนาศักยภาพในการจัดการสุขภาวะตนเอง ชุมชนตามศักยภาพที่มีอยู่ พัฒนาจังหวัด ให้มุ่งสู่ความเป็นเลิศในการเป็นเมืองสุขภาพดี ปัญหาที่ยั่งยืน สถานบริการสุขภาพมีมาตรฐานในการจัดบริการที่ประชาชนเข้าถึงบริการด้วยความเชื่อมั่นปลอดภัย และจังหวัดพัทลุงเป็นศูนย์กลางของการส่งเสริมสุขภาพ มีความพร้อมในการเป็นศูนย์บำบัดและฟื้นฟูสุขภาพผู้สูงอายุที่มีคุณภาพ และมาตรฐานระดับสากล

- ชุมชน ประชาชนมีวิถีชีวิตเรียบง่าย มีความรับผิดชอบต่อสังคม มุ่งต่อส่วนรวม ดำเนินชีวิตด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นแหล่งเรียนรู้วิถีชุมชนในระดับประเทศ สามารถสร้างคุณค่าทางการท่องเที่ยว

- ประชาชนมีอาชีพ มีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีพ มีหลักประกันความมั่นคง มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายอย่างเสมอภาคและเป็นธรรม มีศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข มีความมั่นคงในชีวิต (มีงาน มีอาชีพ มีรายได้ มีที่อยู่อาศัย และมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน)

- วัฒนธรรม ประเพณีของชุมชนได้รับการจัดการอย่างเข้มแข็ง มีคุณค่าทางการพัฒนาทางสังคม และเศรษฐกิจของชุมชน จังหวัดพัทลุงเป็นจังหวัดที่โดดเด่นของการส่งเสริมและพัฒนาสถาบันหลักของชาติ (ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์) เป็นเมืองจิตอาสาทำดีด้วยหัวใจ และมีความเข้มแข็งของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

เมืองแห่งความยั่งยืนด้านความมั่นคง หมายถึง

- จังหวัดพัทลุงเป็นเมืองที่มีความสงบ คนมีความเข้มแข็ง มีความตระหนักในเรื่องความมั่นคง และมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา มีความจงรักภักดีต่อสถาบันหลักของชาติ และสามารถรวมพลังเพื่อสร้างการเมืองในระบบประชาธิปไตย ในพื้นที่ที่มีเสถียรภาพ

- จังหวัดพัทลุงสามารถป้องกันและแก้ไขปัญหาที่กระทบต่อความมั่นคง แก้ไขปัญหาเดิมที่มีอยู่อย่างจริงจังจนยุติไม่ส่งผลต่อการพัฒนาจังหวัดพร้อมทั้งมีระบบติดตามเฝ้าระวัง ป้องกันและแก้ไขปัญหาที่จะเกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- ความสามารถในการรักษาความมั่นคง และผลประโยชน์ทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดพัทลุงมีความเข้มแข็งของกลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบบูรณาการในระดับจังหวัด อำเภอ ตำบล หมู่บ้าน สามารถติดตามเฝ้าระวัง แจ้งเตือน ป้องกัน และแก้ไขปัญหาความมั่นคงของจังหวัดได้อย่างเป็นรูปธรรม มีนวัตกรรมความมั่นคงระดับชุมชน เพื่อการจัดการตนเอง และเกิดหมู่บ้านต้นแบบของการจัดการความมั่นคงในการพึ่งตนเองและพึ่งกันเองอย่างเข้มแข็งในทุกตำบล

เมืองแห่งความยั่งยืนด้านทรัพยากรธรรมชาติ หมายถึง

- ทรัพยากรธรรมชาติของจังหวัดได้รับการอนุรักษ์ พัฒนา และบริหารการใช้ประโยชน์ที่คำนึงถึงการใช้อย่างยั่งยืน พื้นที่ป่า พื้นที่ที่ได้รับการจัดการระบบนิเวศน์ และมีทรัพยากรสัตว์น้ำ พืชน้ำ เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เกิดคุณค่าทางสังคม และหนุนเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจเป็นโมเดลการพัฒนาเศรษฐกิจฐานชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียวของประเทศไทย (BCG Model)

- ปัญหาทางสิ่งแวดล้อม ภัยทางธรรมชาติ ลดลง อย่างต่อเนื่อง มีระบบการจัดการ การป้องกัน และการรับมือที่มีประสิทธิภาพ มีกลไกเชิงนวัตกรรม เพื่อการจัดการความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ เกิดโมเดลในชุมชนด้านความสำเร็จในการลดและหยุดยั้งภัยธรรมชาติซ้ำซาก ทั้งอุทกภัย และภัยแล้ง และสาธารณภัยอื่นที่คุกคามต่อเศรษฐกิจ สังคมของพื้นที่

- สังคมพหุลักษณ์เป็นสังคมที่ให้ความสำคัญกับการสร้างเมืองสีเขียว เกิดวัฒนธรรมการรักษารักษาธรรมชาติในทุกหมู่บ้าน ปัญหาการบุกรุกทำลายป่าไม้ ทรัพยากรลดลง พื้นที่ป่าไม้เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง

- พหุลักษณ์เป็นเมืองอากาศบริสุทธิ์ ไม่มีมลพิษทางสิ่งแวดล้อม การจัดการขยะมีมาตรฐานเมืองสิ่งแวดล้อมที่ดี เป็นเมืองพลังงานสะอาด

วัตถุประสงค์ของการพัฒนา

การบริหารเชิงพื้นที่และการพัฒนาจังหวัดพหุลักษณ์ มุ่งสู่เมืองคนคุณภาพ สิ่งแวดล้อมดี ชุมชนเข้มแข็ง การเกษตรและการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ยั่งยืน โดยน้อมนำ “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” มาปรับใช้ในทุกระบวนการและทุกภาคส่วน ทั้งนี้ ได้กำหนดพันธกิจการพัฒนาจังหวัด ดังนี้

๑. พัฒนาค้นให้มีคุณภาพ สุขภาพดี มีความรู้และปัญญา พร้อมคุณธรรม ครอบครัวยั่งยืน ชุมชนเข้มแข็ง พึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน

๒. เสริมสร้าง และจัดการให้เกิดความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ และดูแลรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การใช้ประโยชน์อย่างรู้คุณค่า

๓. พัฒนาชุมชนให้มีความเข้มแข็งด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีความสามารถในการพึ่งตนเอง ปรับตัวได้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง

๔. พัฒนาการเกษตรให้มีความมั่นคงและยั่งยืน เป็นรายได้หลักทางเศรษฐกิจของจังหวัด และความมั่นคงทางอาหาร

๕. ส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมท่องเที่ยวให้มีคุณภาพมาตรฐานทางการท่องเที่ยวแบบครบวงจร

เป้าประสงค์รวมของแผนการพัฒนา (Goals)

เพื่อให้สอดคล้องกับศักยภาพการพัฒนาจังหวัดและบริบทการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ และก้าวไปสู่วิสัยทัศน์การพัฒนาจังหวัดที่พึงปรารถนาในระยะเวลา ๕ ปี จังหวัดจึงกำหนดเป้าประสงค์รวมของการพัฒนาของการเป็นเมืองแห่งความยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคง และทรัพยากรธรรมชาติของประเทศ ดังนี้

๑. การเติบโตทางเศรษฐกิจในด้านผลิตภัณฑ์มวลรวมเฉลี่ยของจังหวัดจากฐานของการเกษตร การท่องเที่ยว การค้า และการบริการมีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้น

๒. ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีอาชีพและรายได้ที่มั่นคงรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อคนต่อปีเพิ่มขึ้น

๓. จังหวัดพหุลักษณ์ เป็นเมืองที่น่าอยู่ มีความอยู่เย็นเป็นสุข เป็นเมืองแห่งปัญญาอุดมด้วยนวัตกรรมและสุขภาวะที่ยั่งยืน มีโครงสร้างพื้นฐานที่ทันสมัยและเป็นสังคมที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง มีดัชนีความก้าวหน้าในสังคมอยู่ในระดับที่สูงขึ้น และดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทยดีขึ้น

๔. คนพหุลักษณ์เป็นคนคุณภาพใฝ่รู้ เรียนรู้ตลอดชีวิต ปรับตัวทันการเปลี่ยนแปลง โดยมีดัชนีการพัฒนามนุษย์อยู่ในระดับที่ดีขึ้น

๕. พัทลุงเมืองสีเขียวทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ ชุมชนมีสิ่งแวดล้อมดี ดัชนีคุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับเกณฑ์มาตรฐานและมีจำนวนพื้นที่ป่าเพิ่มขึ้น

๖. พัทลุงเป็นเมืองที่มีความสงบเรียบร้อย ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน อัตราการเกิดคดีของอาชญากรรมลดลง ชุมชนมีความมั่นคงปลอดภัยเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

๑. อัตราการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) เพิ่มขึ้น

๒. สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ด้านการกระจายรายได้ของจังหวัดลดลง

ประเด็นการพัฒนา (Strategic Issue)

เพื่อการขับเคลื่อนแผนการพัฒนาสู่การปฏิบัติ จังหวัดพัทลุงได้กำหนดประเด็นการพัฒนา ๕ ประเด็นเพื่อเป็นกรอบแนวทางในการขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัด โดยจัดลำดับความสำคัญของประเด็นการพัฒนาดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาเศรษฐกิจมูลค่าสูงที่ยั่งยืนจากฐานการเกษตรอุตสาหกรรม
ต่อเนื่องจากการเกษตร และผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาการท่องเที่ยวและกีฬาเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาคุณภาพ สังคมแห่งโอกาส เอื้ออาทร อยู่เย็นเป็นสุข
และความเสมอภาค สู่เมืองแห่งปัญญา อุดมด้วยนวัตกรรม และสุขภาวะที่ยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อเป็นหลักประกันของการเติบโตบน
คุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคมและโลจิสติกส์ และการบริหาร
จัดการบ้านเมืองที่น่าอยู่และทันสมัย เชื่อมโยงภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคใต้ฝั่ง
อันดามัน จังหวัดชายแดนภาคใต้ และอาเซียนตอนใต้

1.2 ผลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด

ในปี 2563 ผลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดพัทลุงมีมูลค่า 38,126 ล้านบาท เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา (2562) ร้อยละ 1.43 โดยเป็นมูลค่าในภาคการเกษตร 12,150 ล้านบาท (ร้อยละ 31.87) และมูลค่านอกภาคเกษตร 25,976 ล้านบาท (ร้อยละ 68.13)

ผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GPP Per capita) ปี 2563 ประชากรจังหวัดพัทลุง มีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีเท่ากับ 77,516 บาท เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา 2562 ที่มีรายได้เฉลี่ยคนละ 76,419 บาท พบว่ามีสัดส่วนเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.43 (ตารางที่ 1)

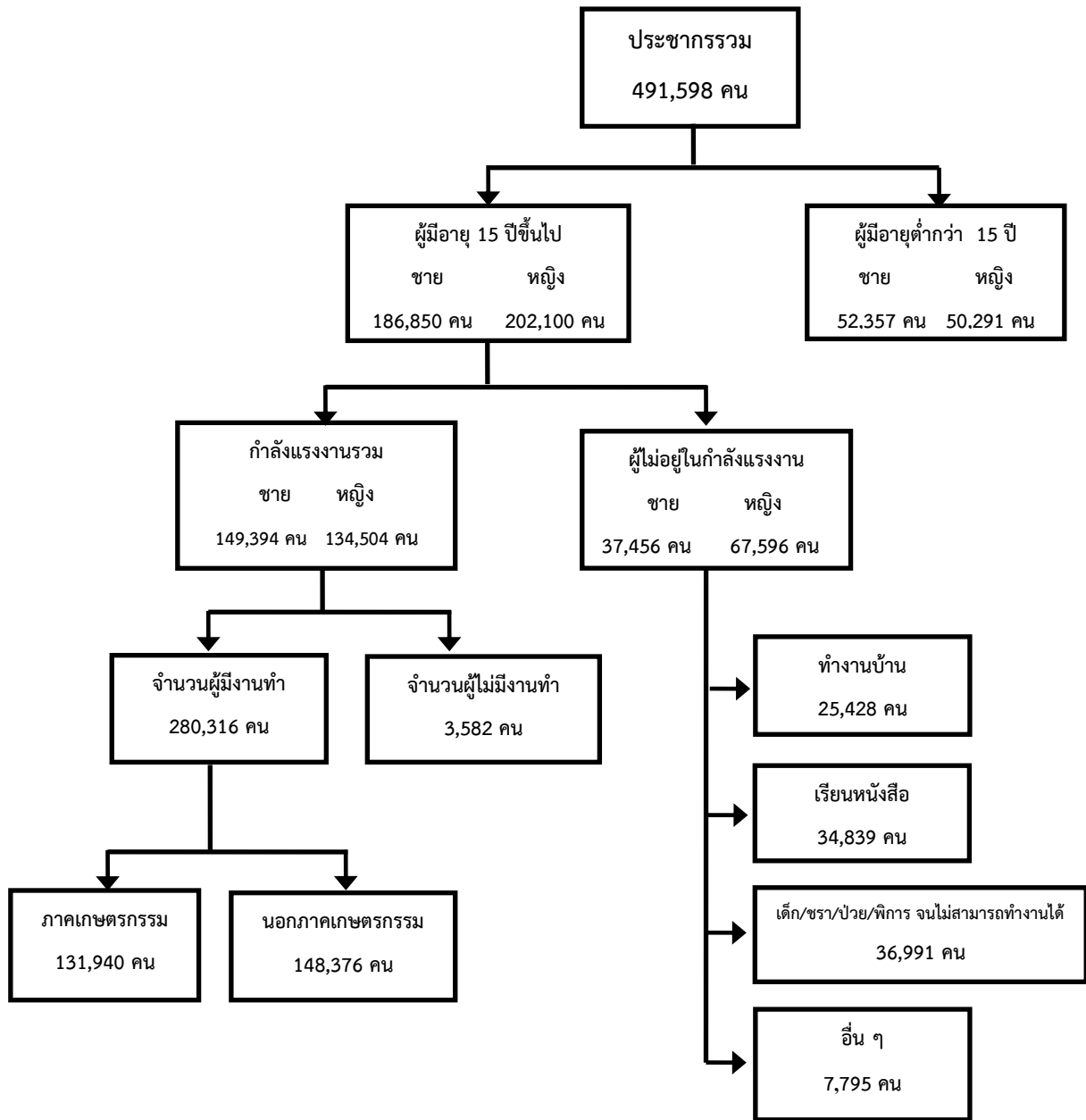
ตารางที่ 1 ผลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดพัทลุง ณ ราคาประจำปี

ที่	ประเภทอุตสาหกรรม	2561	2562	2563
	ภาคเกษตร	11,361	12,027	12,150
1	A.เกษตรกรรมการป่าไม้ และการประมง	11,361	12,027	12,150
	ภาคนอกเกษตร	24,878	25,560	25,976
	ภาคอุตสาหกรรม	4,439	4,301	4,283
2	B. การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	207	213	218
3	C.การผลิต	3,674	3,419	3,357
4	D.ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำและระบบปรับอากาศ	464	493	523
5	E.การจัดหาน้ำการจัดการและการบำบัดน้ำเสียของเสียและสิ่งปฏิกูล	94	176	184
	ภาคบริการ	20,439	21,260	21,694
6	F.การก่อสร้าง	1,551	1,687	1,892
7	G.การขายส่งและการขายปลีกการซ่อมยานยนต์และจักรยายนต์	4,720	4,922	5,049
8	H.การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	834	914	848
9	I.ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	141	153	115
10	J.ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	594	647	658
11	K.กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	3,328	3,584	3,599
12	L.กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	1,682	1,614	1,713
13	M.กิจกรรมทางวิชาชีพวิทยาศาสตร์ และเทคนิค	17	25	25
14	N.กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	110	114	51
15	O.การบริหารราชการการป้องกันประเทศ และการประกันสังคม	1,988	2,060	2,130
16	P.การศึกษา	3,613	3,566	3,611
17	Q.กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	1,527	1,623	1,678
18	R.ศิลปวัฒนธรรมบันเทิงและนันทนาการ	73	87	78
19	S.กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ	259	264	245
	Gross Provincial Product (GPP)	36,239	37,587	38,126
	GPP Per capita (Baht)	73,686	76,419	77,516
	Population (1,000 persons)	492	492	492

ที่มา : สำนักงานคลังจังหวัดพัทลุง

1.3 โครงสร้างประชากรและกำลังแรงงานจังหวัดพัทลุง

โครงสร้างประชากรและกำลังแรงงาน

ข้อมูล ณ ไตรมาสที่ 3 ปี 2565 (กรกฎาคม - กันยายน)

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดพัทลุง

2) สถานการณ์ด้านแรงงานของจังหวัด

2.1 ประชากรและกำลังแรงงานจังหวัดพัทลุง จังหวัดพัทลุงมีประชากร 491,598 คน เป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน 283,898 คน โดยจำแนกเป็นผู้มีงานทำ 280,316 คน ผู้ว่างงาน 3,582 คน ขณะที่ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงานมีจำนวนทั้งสิ้น 105,052 คน จำแนกเป็นผู้ทำงานบ้าน 25,428 คน เรียนหนังสือ 34,839 คน เด็ก/ชรา/ป่วย/พิการ จนไม่สามารถทำงานได้ 36,991 คน และอื่นๆ 7,795 คน (ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดพัทลุง)

2.2 การมีงานทำ ผู้มีงานทำในจังหวัดพัทลุง จำนวน 280,316 คน พบว่าทำงานในภาคเกษตรกรรม 131,940 คน (คิดเป็นร้อยละ 47.07 ของผู้มีงานทำทั้งหมด) ทำงานนอกภาคเกษตรกรรม 148,376 คน (คิดเป็นร้อยละ 51.63) โดยกลุ่มผู้ทำงานนอกภาคเกษตรกรรมจะทำงานด้านการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถมอเตอร์ไซด์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือนมากที่สุดจำนวน 47,970 คน (คิดเป็นร้อยละ 32.33 ของผู้ทำงานนอกภาคเกษตรกรรมทั้งหมด) ส่วนอาชีพที่มีผู้ทำงานมากที่สุด คือ อาชีพผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านการเกษตรและการประมง จำนวน 128,443 คน (ร้อยละ 45.82) ระดับการศึกษาของผู้มีงานทำส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย จำนวน 68,524 คน (ร้อยละ 24.45) ด้านสถานภาพการทำงานของผู้มีงานทำส่วนใหญ่ทำงานส่วนตัว จำนวน 121,163 คน (ร้อยละ 43.22) (ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดพัทลุง)

2.3 การว่างงาน ผู้ว่างงานในจังหวัดพัทลุง มีจำนวนทั้งสิ้น 3,528 คน (คิดเป็นอัตราการว่างงานร้อยละ 1.26) เมื่อพิจารณาจากผู้ว่างงานจำแนกตามเพศ พบว่า เป็นเพศหญิง 2,823 คน ร้อยละ 0.99 และเพศชาย 705 คน ร้อยละ 0.27 (ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดพัทลุง)

2.4 การบริการจัดหางานในประเทศ ไตรมาสที่ 3 ปี 2564 (กรกฎาคม – กันยายน) มีตำแหน่งงานว่างที่สถานประกอบการแจ้งผ่านสำนักงานจัดหางานจังหวัดพัทลุง จำนวน 212 อัตรา ผู้ลงทะเบียนสมัครงานจำนวน 129 คน ได้รับการบรรจุงาน จำนวน 135 คน สาขาอาชีพที่มีตำแหน่งงานว่างมากที่สุด คือ พนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด จำนวน 49 อัตรา (ร้อยละ 23.11) สาขาอาชีพที่มีผู้สมัครงานสูงสุด คือ ช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 35 คน (ร้อยละ 30.97) และสาขาอาชีพที่มีการบรรจุงานสูงสุด คือ อาชีพงานพื้นฐาน จำนวน 57 คน (ร้อยละ 41.91) ช่วงอายุที่นายจ้างต้องการมากที่สุด คือ 18 - 24 ปี จำนวน 62 อัตรา (ร้อยละ 29.25) โดยผู้สมัครงานส่วนใหญ่ จะมีอายุ 30 - 39 ปี จำนวน 39 คน (ร้อยละ 34.51) ในขณะเดียวกันผู้มีอายุ 30 - 39 ปี ได้รับการบรรจุงานสูงสุด จำนวน 52 คน (ร้อยละ 38.24) (ตารางที่ 2) (ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดพัทลุง)

ตารางที่ 2 จำนวนตำแหน่งงานว่าง ผู้สมัครงาน และการบรรจุงานจังหวัดพัทลุง จำแนกตามอาชีพ ไตรมาสที่ 3 ปี 2565

ประเภทอาชีพ	ตำแหน่งงานว่าง (อัตรา)	ผู้ลงทะเบียน สมัครงาน (คน)	บรรจุงาน (คน)
1. ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส ผู้จัดการ	5	6	3
2. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ	1	3	1
3. ช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	66	24	31
4. เสมียน เจ้าหน้าที่	39	35	18
5. พนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด	47	14	23
6. ผู้ปฏิบัติงานฝีมือด้านการเกษตรและประมง (แปรรูปขั้นพื้นฐาน)	0	0	0
7. ผู้ปฏิบัติงานโดยใช้ฝีมือในธุรกิจต่างๆ	0	5	1
8. ผู้ปฏิบัติงานในโรงงานผู้ควบคุมเครื่องจักรและผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบการ	4	4	2
9. อาชีพงานพื้นฐาน	50	22	57
T ผู้ฝึกงาน	0	0	0
รวม	212	113	136

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดพัทลุง

2.5 แรงงานต่างด้าว ข้อมูล ณ เดือนกันยายน 2565 จังหวัดพัทลุงมีคนต่างด้าว จำนวนทั้งสิ้น 949 คน จำแนกเป็น 1) คนต่างด้าวเข้าเมืองถูกตามกฎหมาย จำนวน 83 คน (สัญชาติจีน 8 คน, อินเดีย 3 คน, อังกฤษ 3 คน, อเมริกัน 3 คน, ฟิลิปปิน 35 คน และสัญชาติอื่นๆ 31 คน) 2) ชนกลุ่มน้อย (บุคคลพื้นที่สูง) จำนวน 15 คน และ 3) แรงงานต่างด้าว 3 สัญชาติ จำนวน 851 คน (พม่า 434 คน ลาว 328 คน กัมพูชา 89 คน) (ตาราง 3)

ตารางที่ 3 จำนวนแรงงานต่างด้าวจังหวัดพัทลุงจำแนกตามประเภทการได้รับอนุญาต

ประเภทการได้รับอนุญาต	รวม (คน)
1. คนต่างด้าวเข้าเมืองถูกต้องตามกฎหมาย	83
2. ชนกลุ่มน้อย (บุคคลพื้นที่สูง)	15
3. แรงงานต่างด้าว 3 สัญชาติ (พม่า ลาว กัมพูชา)	851
- นำเข้าตามบันทึกความเข้าใจ (Mou)	132
- กลุ่มแก้ไขสถานการณ์ Covid แรงงานนำเข้า Mou ครบ 4 ปี มติ ครม.10 พ.ย.63	43
- กลุ่มแก้ไขสถานการณ์ Covid หลบหนีเข้าเมือง (มติ ครม. 29 ธ.ค.2563)	171
- กลุ่มแก้ไขสถานการณ์ Covid (ตามมติ ครม. วันที่ 13 ก.ค.64) กลุ่มเดิมมติ 20 ส.ค.62	272
- กลุ่มแก้ไขสถานการณ์ Covid (ตามมติ ครม. วันที่ 13 ก.ค.64) กลุ่มเดิมมติ 4 ส.ค.63	23
- กลุ่มแก้ไขสถานการณ์ Covid (ตามมติ ครม. วันที่ 13 ก.ค.64) (กลุ่มเดิม 20 ส.ค.62) หหมด 30 ก.ย.64	3
- กลุ่มแก้ไขสถานการณ์ Covid (ตามมติ ครม. วันที่ 13 ก.ค.64) กลุ่มสิ้นสุดโดยผลของกฎหมาย	13
- กลุ่มนำเข้า MOU ครบวาระ 4 ปี (ตามมติ ครม. วันที่ 15 มีนาคม 2565)	18
- กลุ่มแก้ไขสถานการณ์ Covid (ตามมติ ครม. วันที่ 28 ก.ย.64)	176
รวม	949

ข้อมูล ณ เดือนกันยายน 2565

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดพัทลุง

2.6 การประกันสังคม ข้อมูล ณ เดือนกันยายน 2565 พบว่า มีสถานประกอบการที่อยู่ในระบบประกันสังคม จำนวน 1,623 แห่ง ผู้ประกันตนรวมทั้งสิ้น 79,169 คน (ยอดสะสม) จำแนกเป็นผู้ประกันตนมาตรา 33 จำนวน 19,795 คน มาตรา 39 จำนวน 8,219 คน และมาตรา 40 จำนวน 51,155 คน (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 จำนวนสถานประกอบการและจำนวนผู้ประกันตน ณ 30 กันยายน 2565

กองทุนประกันสังคม	จำนวน	ร้อยละ
1. สถานประกอบการในความรับผิดชอบ	1,623 แห่ง	-
2. ผู้ประกันตน		
ผู้ประกันตนม. 33	19,795 ราย	25.00
ผู้ประกันตนม. 39	8,219 ราย	10.38
ผู้ประกันตนม.40	51,155 ราย	64.61
รวม	79,169 ราย	100.00

ที่มา : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดพัทลุง

กองทุนประกันสังคม ในช่วงไตรมาส 3 ปี 2565 จำนวนการใช้บริการของกองทุนประกันสังคม พิจารณาตามประเภทของประโยชน์ทดแทน ซึ่งมี 7 กรณีได้แก่ เจ็บป่วย คลอดบุตร ทูพพลภาพ ตาย สงเคราะห์บุตร ขราภาพ และว่างงาน พบว่า จำนวนผู้ใช้บริการมีทั้งสิ้น 9,779 ราย (ร้อยละ 34.68 ของผู้ประกันตน มาตรา 33และมาตรา 39) สำหรับประเภทประโยชน์ทดแทนที่ผู้ประกันตนใช้บริการสูงสุดในไตรมาสนี้ คือ กรณีสงเคราะห์บุตร จำนวน 6,458 ราย (ร้อยละ 66.04 ของผู้ใช้บริการทั้งหมด) รองลงมา คือ ขราภาพ 1,503 ราย (ร้อยละ 15.37) การจ่ายเงินประโยชน์ทดแทนไตรมาส 3 ปี 2565 มีการเบิกจ่ายเงินทั้งสิ้น 57,371,470.91 บาท โดยกรณีสงเคราะห์บุตรมีการจ่ายเงินสูงสุด จำนวน 16,281,200 บาท (ร้อยละ 28.38) เจ็บป่วย คือ ว่างงาน 15,371,437.98 (ร้อยละ 26.79 ของเงินประโยชน์ทดแทนที่จ่าย) (ตารางที่ 5)

ตารางที่ 5 การใช้บริการของกองทุนประกันสังคมจังหวัดพัทลุง จำแนกตามประเภทประโยชน์ทดแทน (ไม่เนื่องจากการทำงาน) ไตรมาส 3/2565

ประเภทประโยชน์ทดแทน	ราย	จำนวนเงิน (บาท)
เจ็บป่วย	827	15,371,437.98
คลอดบุตร	259	6,449,156.50
ทูพพลภาพ	71	898,593.25
ตาย	23	1,725,078.40
สงเคราะห์บุตร	6,458	16,281,200.00
ขราภาพ	1,503	10,649,930.33
ว่างงาน	638	5,996,074.45
รวม	9,779	57,371,470.91

หมายเหตุ : กรณีทูพพลภาพ กรณีสงเคราะห์บุตร บำนาญขราภาพ และว่างงาน เป็นข้อมูลสะสม

ที่มา : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดพัทลุง

2.7 อัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัดพัทลุง 335 บาทต่อวัน มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2565

3) สถานการณ์แรงงานนอกระบบของจังหวัด

คำนิยาม

แรงงานนอกระบบ หมายถึง ผู้ที่มีงานทำที่ไม่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานหรือกฎหมายประกันสังคม มาตรา 33 (เป็นลูกจ้างที่มีนายจ้าง) โดย

“ผู้ที่มีงานทำ” หมายถึง ผู้มีงานที่มีอายุ 15 ปี ขึ้นไป

“ไม่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานหรือกฎหมายประกันสังคม” หมายถึง ไม่ได้รับการคุ้มครองตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2541และที่แก้ไขเพิ่มเติม และกฎหมายประกันสังคม

3.1 จำนวนแรงงานนอกระบบ จากข้อมูลการสำรวจของสำนักงานสถิติจังหวัดพัทลุง ปี 2564 พบว่าผู้ที่มีงานทำที่เป็นแรงงานนอกระบบจังหวัดพัทลุง มีจำนวนทั้งสิ้น 193,795 คน ลดลงจากปี 2563 จำนวน 6,694 คน (ร้อยละ 3.33) โดยแรงงานนอกระบบส่วนใหญ่ทำงานในภาคเกษตร จำนวน 130,639 คน (ร้อยละ 67.41 ของแรงงานนอกระบบทั้งหมด) ทำงานนอกภาคเกษตร จำนวน 63,156 คน (ร้อยละ 32.59) โดยแรงงานนอกภาคเกษตรทำงานในสาขาการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือนมากที่สุด จำนวน 25,508 คน (ร้อยละ 13.16) (ตารางที่ 6)

ตารางที่ 6 จำนวนแรงงานนอกระบบ และแรงงานในระบบจังหวัดพัทลุง

ปี พ.ศ.	จำนวน ประชากร กำลังแรงงาน รวม	จำนวนผู้มีงานทำ			
		แรงงานนอกระบบ		แรงงานในระบบ	
		จำนวน (คน)	ร้อยละของ ประชากรกำลัง แรงงานรวม	จำนวน (คน)	ร้อยละของ ประชากร แรงงานรวม
2558	293,717	205,612	70.00	88,105	30.00
2559	297,963	194,794	65.38	103,171	34.62
2560	303,447	188,173	62.1	115,274	38.0
2561	302,357	192,560	63.68	109,797	36.32
2562	297,681	196,053	65.86	101,628	34.14
2563	306,772	200,489	65.35	106,284	34.65
2564	310,399	193,795	62.43	116,544	37.54

3.2 แรงงานนอกระบบจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่า สาขาการเกษตรกรรมมีแรงงานนอกระบบทำงานมากที่สุด จำนวน 130,639 คน (ร้อยละ 67.41) รองลงมา คือ การขายส่ง การขายปลีก 25,508 คน (ร้อยละ 13.16) ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร 12,761 คน (ร้อยละ 6.58) การผลิต 10,751 คน (ร้อยละ 5.55) และการก่อสร้าง 4,574 คน (ร้อยละ 2.36) ตามลำดับ (ตารางที่ 7)

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนผู้มีงานทำของแรงงานนอกระบบจำแนกตามอุตสาหกรรม

ปี พ.ศ.	จำนวนผู้มีงานทำแรงงานนอกระบบจำแนกตามอุตสาหกรรม										
	เกษตรกรรม	เหมืองแร่	การผลิต	ไฟฟ้า ก๊าซ และ ประปา	การ จัดหา น้ำ ฯ	การ ก่อสร้าง	การขาย ส่งฯ	การขนส่ง	ที่พักแรม และบริการ ด้านอาหาร	ข้อมูล ชาวสาราฯ	กิจกรรม ด้าน การเงิน
2558	143,733	-	9,789	-	471	5,261	26,046	1,652	9,177	388	-
2559	121,590	-	10,379	-	214	7,681	29,681	1,571	12,671	-	-
2560	122,453	-	12,215	-	206	5,208	27,222	1,910	10,477	-	208
2561	130,001	-	13,619	-	-	6,656	20,256	2,303	10,779	-	140
2562	131,981	-	9,905	-	-	8,079	23,787	2,083	12,290	-	-
2563	133,924	-	11,400	-	-	6,865	24,168	510	14,309	165	129
2564	130,639	-	10,751	-	-	4,574	25,508	1,159	12,761	109	266

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนผู้มีงานทำของแรงงานนอกระบบจำแนกตามอุตสาหกรรม (ต่อ)

ปี พ.ศ.	จำนวนผู้มีงานทำแรงงานนอกระบบจำแนกตามอาชีพ										
	อสังหา ริมทรัพย์	กิจกรรม ทาง วิชาชีพ	กิจกรรม การ บริหาร	บริหาร ราชการฯ	การ ศึกษา	ด้านสุขภาพ และสังคม สงเคราะห์	ศิลปะ บันเทิง	กิจกรรม บริการ	การจ้างงาน ในครัวเรือน ส่วนบุคคล	องค์การระ หว่า ประเทศ	ไม่ทราบ
2558	328	397	755	440	645	559	342	5161	-	-	-
2559	-	485	896	884	479	569	1,291	6,131	-	-	-
2560	-	739	626	-	422	865	164	5,457	-	-	-
2561	238	169	-	741	859	247	355	6,196	-	-	-
2562	222	-	270	-	157	282	198	6,798	-	-	-
2563	138	637	418	328	153	148	381	6,816	-	-	-
2564	107	1,128	326	260	431	-	137	5,640	-	-	-

3.3 แรงงานนอกระบบจำแนกตามอาชีพ แรงงานนอกระบบส่วนใหญ่ทำงานในอาชีพด้านการเกษตร และประมงมากที่สุด จำนวน 126,767 คน (ร้อยละ 65.41) รองลงมา คือ พนักงานบริการ จำนวน 32,404 คน (ร้อยละ 16.72) ด้านความสามารถทางฝีมือ จำนวน 15,335 คน (ร้อยละ 7.91) อาชีพพื้นฐานต่างๆ 11,947 คน (ร้อยละ 6.16) และผู้ปฏิบัติงานโรงงานเครื่องจักร 1,727 คน (ร้อยละ 0.89) ตามลำดับ (ตารางที่ 8)

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนผู้มีงานทำของแรงงานนอกระบบจำแนกตามอาชีพ

ปี พ.ศ.	จำนวนผู้มีงานทำแรงงานนอกระบบจำแนกตามอาชีพ									
	ยอดรวม	ผู้บัญญัติ กฎหมาย และ ผู้จัดการ	วิชาชีพ ด้าน ต่างๆ	วิชาชีพ ด้าน เทคนิค	เสมียน	พนักงาน งาน บริการ	ด้าน การเกษตร และประมง	ด้าน ความ สามารถ ทางฝีมือ	ผู้ปฏิบัติ งานโรงงาน เครื่อง จักร	อาชีพชั้น ฐานต่างๆ
2558	205,612	1,373	662	1,281	607	322,66	141,029	15553	3,012	9,828
2559	194,794	1,348	496	864	804	38,326	117,198	17,391	4,219	14,149
2560	188,173	1,068	423	1,557	128	35,043	119,351	16,572	3,621	10,410
2561	192,560	1,270	501	492	999	28,632	125,863	20,306	3,079	11,418
2562	196,053	703	283	282	692	33,521	127,375	19,071	3,490	10,635
2563	200,489	181	829	1,159	590	38,141	131,923	18,116	1,622	7,926
2564	193,795	1,727	1,622	692	1,606	32,404	126,767	15,335	1,695	11,947

3.4 แรงงานนอกระบบจำแนกตามกลุ่มอายุ พบว่ากลุ่มอายุ 60 ปีขึ้นไปมีจำนวนแรงงานนอกระบบมากที่สุดจำนวน 51,313 คน (ร้อยละ 26.48) รองลงมา คือ ช่วงอายุ 55 - 59 คน จำนวน 25,736 คน (ร้อยละ 13.28) ช่วงอายุ 50 - 54 จำนวน 23,351 คน (ร้อยละ 12.05) ช่วงอายุ 45 - 49 ปี จำนวน 21,767 คน (ร้อยละ 11.23) ช่วงอายุ 40-44 ปี จำนวน 18,947 คน (ร้อยละ 9.78) ตามลำดับ (ตารางที่ 9)

ตารางที่ 9 จำนวนผู้มีงานทำแรงงานนอกระบบจำแนกตามกลุ่มอายุ

ปี พ.ศ.	จำนวนผู้มีงานทำแรงงานนอกระบบจำแนกตามกลุ่มอายุ										
	ผู้มีงาน ทำรวม	15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60 ปี ขึ้นไป
2558	205,612	5,230	11,937	13,392	13,357	23,579	25,624	27,502	22,106	21,637	41,249
2559	194,794	5,443	10,315	11,734	16,515	20,015	21,219	25,305	23,651	21,237	39,360
2560	188,173	2,893	10,865	12,357	14,373	16,761	22,253	23,170	22,446	18,342	44,713
2561	192,560	4,454	9,263	12,432	12,759	17,755	19,457	26,927	25,204	17,733	46,137
2562	196,053	4,926	11,941	11,268	14,883	16,665	19,827	27,069	27,844	21,021	40,608
2563	200,489	3,184	8,331	11,508	13,062	17,186	18,254	25,093	29,226	22,839	51,807
2564	193,795	2,279	8,992	11,145	14,914	15,351	18,947	21,767	23,351	25,736	51,313

3.5 แรงงานนอกระบบจำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ พบว่าส่วนใหญ่เป็นผู้จบการศึกษาระดับต่ำกว่าประถมศึกษามากที่สุด จำนวน 57,483 คน (ร้อยละ 29.66) รองลงมาเป็นระดับประถมศึกษา จำนวน 38,239 คน (ร้อยละ 19.73) ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 36,130 คน (ร้อยละ 18.36) ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 31,306 คน (ร้อยละ 16.15) และระดับอุดมศึกษา 30,186 คน (ร้อยละ 15.58) ตามลำดับ (ตารางที่ 10)

ตารางที่ 10 จำนวนผู้มีงานทำแรงงานนอกระบบจำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ

ปี พ.ศ.	ผู้มีงานทำรวม	ไม่มีการศึกษา	ต่ำกว่า ประถมศึกษา	ประถม ศึกษา	มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา ตอนปลาย	อุดม ศึกษา	อื่นๆ
2558	205,612	2,520	70,747	45,039	31,115	35,105	21,088	-
2559	194,794	741	60,392	40,337	32,555	33,310	27,457	-
2560	188,173	1,247	57,419	38,259	26,122	35,856	29,271	-
2561	192,560	1,750	57,200	47,114	26,779	34,130	25,587	-
2562	196,053	918	50,889	49,598	34,463	34,469	25,715	-
2563	200,489	443	61,604	44,370	28,970	35,403	29,699	-
2564	193,795	450	57,483	38,239	31,306	36,130	30,186	-

3.6 แรงงานนอกระบบจำแนกตามชั่วโมงการทำงาน มีแรงงานนอกระบบที่มีชั่วโมงการทำงาน 30-39 ชั่วโมง มากที่สุด จำนวน 55,630 คน (ร้อยละ 28.71) รองลงมา คือ 20 – 29 ชั่วโมง จำนวน 46,403 คน (ร้อยละ 23.94) 40 – 49 ชั่วโมง จำนวน 43,062 คน (ร้อยละ 22.22) 50 ชั่วโมงขึ้นไป จำนวน 29,069 คน (ร้อยละ 15.00) และ 10 – 19 ชั่วโมง จำนวน 13,324 คน (ร้อยละ 6.88) ตามลำดับ (ตารางที่ 11)

ตารางที่ 11 จำนวนผู้มีงานทำแรงงานนอกระบบจำแนกตามชั่วโมงการทำงาน

ปี พ.ศ.	จำนวนผู้มีงานทำแรงงานนอกระบบจำแนกตามชั่วโมงการทำงาน							
	ผู้มีงานทำ รวม	0 ชั่วโมง	1-9 ชั่วโมง	10-19 ชั่วโมง	20-29 ชั่วโมง	30 – 39 ชั่วโมง	40 – 49 ชั่วโมง	50 ชั่วโมง ขึ้นไป
2558	205,612	796	1,296	17,944	37,601	39,190	50,023	58,763
2559	194,794	809	2,119	10,825	25,119	43,286	48,797	63,838
2560	188,173	1,171	3,835	12,079	25,657	37,299	39,512	68,621
2561	192,560	1,073	2,619	7,386	23,150	46,569	39,187	72,576
2562	196,053	999	1,332	10,519	17,941	49,993	45,744	69,525
2563	200,489	2,858	1,721	12,572	34,364	44,857	39,918	64,199
2564	193,795	3,428	2,880	13,324	46,403	55,630	43,062	29,069

3.7 แรงงานนอกระบบจำแนกตามปัญหาจากการทำงาน แรงงานนอกระบบส่วนใหญ่ประสบปัญหาเรื่องค่าตอบแทน จำนวน 46,487 คน (ร้อยละ 89.70) รองลงมาคือ งานขาดความต่อเนื่อง จำนวน 3,204 คน (ร้อยละ 6.28) ทำงานไม่มีสวัสดิการ จำนวน 953 คน (ร้อยละ 1.84) ทำงานหนัก จำนวน 594 คน (ร้อยละ 1.15) และทำงานไม่มีวันหยุด จำนวน 534 คน (ร้อยละ 1.03) ตามลำดับ (ตารางที่ 12)

ตารางที่ 12 จำนวนผู้ปฏิบัติงานทำแรงงานนอกระบบจำแนกตามปัญหาจากการทำงาน

ปี พ.ศ.	จำนวนผู้ปฏิบัติงานทำแรงงานนอกระบบจำแนกตามปัญหาจากการทำงาน									
	ยอดรวม	ค่าตอบแทน	งานหนัก	ทำงานไม่ตรงเวลาปกติ	งานขาดความต่อเนื่อง	ชั่วโมงทำงานมากเกินไป	ไม่มีวันหยุด	ลาพักผ่อนไม่ได้	ไม่มีสวัสดิการ	ไม่ทราบ
2558	84,002	78,766	1,065	297	2,674	-	299	-	901	-
2559	82,180	74,362	1,579	291	5,005	-	209	-	733	-
2560	75,431	70,937	744	-	2,876	-	-	-	587	-
2561	85,748	75,608	947	559	5,025	-	365	-	3,245	-
2562	91,585	86,381	925	184	3,460	-	132	-	503	-
2563	100,277	87,921	303	417	9,204	-	572	-	1,859	-
2564	51,822	46,487	594	-	3,255	-	534	-	953	-

3.8 แรงงานนอกระบบจำแนกตามปัญหาด้านความปลอดภัยในการทำงาน พบว่า ปัญหาเกิดจากเครื่องจักร เครื่องมือที่เป็นอันตรายมากที่สุด จำนวน 3,332 คน (ร้อยละ 73.48) รองลงมา คือ ทำงานในที่สูง/ใต้น้ำ/ใต้ดิน จำนวน 496 คน (ร้อยละ 10.93) ได้รับสารเคมีเป็นพิษ จำนวน 707 คน (ร้อยละ 15.59) ตามลำดับ (ตารางที่ 13)

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนผู้ปฏิบัติงานทำแรงงานนอกระบบจำแนกตามปัญหาความปลอดภัยในการทำงาน

ปี พ.ศ.	จำนวนผู้ปฏิบัติงานทำแรงงานนอกระบบจำแนกตามปัญหาความปลอดภัยในการทำงาน						
	ยอดรวม	ได้รับสารเคมีเป็นพิษ	เครื่องจักรเครื่องมือที่เป็นอันตราย	ได้รับอันตรายต่อระบบหู/ระบบตา	ทำงานในที่สูง/ใต้น้ำ/ใต้ดิน	ความไม่สะดวก/ก่อการร้าย	อื่นๆ
2558	3951	957	2478	219	297	-	-
2559	3,441	127	2,205	974	-	-	136
2560	5,713	378	4,725	610	-	-	-
2561	12,405	1,172	9,797	570	399	-	467
2562	8,946	1,256	6,843	645	201	-	-
2563	6,722	1,261	4,613	848	-	-	-
2564	4,534	707	3,332	-	496	-	-

3.9 แรงงานนอกระบบจำแนกตามปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมในการทำงาน พบว่าแสงสว่างไม่เพียงพอ มากที่สุด จำนวน 5,021 คน (ร้อยละ 45.61) รองลงมา คือ สถานที่ทำงานไม่สะอาด จำนวน 1,785 คน (ร้อยละ 16.21) ฝุ่นละอองควันกลิ่น จำนวน 1,700 คน (ร้อยละ 15.44) อื่นๆ จำนวน 1,176 คน (ร้อยละ 10.69) และสถานที่ทำงานคับแคบ จำนวน 328 คน (ร้อยละ 2.98) ตามลำดับ (ตารางที่ 14)

ตารางที่ 14 แสดงจำนวนผู้ปฏิบัติงานทำแรงงานนอกระบบจำแนกตามสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ปี พ.ศ.	จำนวนผู้ปฏิบัติงานทำแรงงานนอกระบบจำแนกตามสภาพแวดล้อมในการทำงาน								
	ยอดรวม	สถานที่ทำงานคับแคบ	สถานที่ทำงานไม่สะอาด	สถานที่ทำงานอากาศไม่ถ่ายเท	อิริยาบถในการทำงาน	ฝุ่นละออง ควัน กลิ่น	เสียงดัง	แสงสว่างไม่เพียงพอ	อื่นๆ
2557	5,967	501	121	-	703	2,762	946	934	-
2558	5,287	385	635	212	-	2,305	394	1,357	-
2559	4,618	290	1,155	308	199	1,479	354	833	-
2560	11,882	616	1,929	107	-	1,836	595	6,799	-
2561	15,719	516	1,068	148	138	3,914	718	9,218	-
2562	13,403	189	946	376	1,547	5,940	-	4,406	-
2563	18,040	207	642	203	608	2,641	456	12,889	
2564	11,007	328	1,785	82	716	1,700	199	5,021	1,176

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดพัทลุง

ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม 2564

3.11 ข้อมูลกลุ่มแรงงานนอกระบบของจังหวัด

จังหวัดพัทลุง มีแรงงานนอกระบบหลากหลายกลุ่ม ทั้งที่อยู่ในภาคเกษตรและนอกภาคเกษตร รวมทั้ง ผู้ประกอบอาชีพรับจ้าง หาบเร่แผงลอยและประกอบอาชีพอิสระต่างๆ โดยกลุ่มแรงงานนอกระบบที่จังหวัดได้มีการจัดเก็บฐานข้อมูลไว้ได้แก่

(1) กลุ่มผู้รับงานไปทำที่บ้าน พบว่า มีจำนวนสมาชิกของแต่ละกลุ่มทั้งหมด 14 กลุ่ม ได้แก่

ลำดับ ที่	ชื่อกลุ่ม/ที่ตั้ง	จำนวนสมาชิก (คน)	ประธานกลุ่ม/ผู้ประสาน
1.	กลุ่มตัดเย็บเสื้อผ้าบ้านนาโอ๊ะ 147 ม.4 ต.ร่มเมือง อ.เมือง จ.พัทลุง โทรศัพท์ 087-9672850 / 099-9248870	8	นางสลิลทิพย์ นิลแก้ว
2.	กลุ่มตัดเย็บเสื้อผ้าบ้านแหลมโดนด 104 ม.9 ต.แหลมโดนด อ.ควนขนุน จ.พัทลุงโทรศัพท์ 081-0968186 / 065-5695095	6	นางพัชนี ชูทับ
3.	กลุ่มตัดเย็บเสื้อผ้าบ้านดอนศาลา 56 ม.8 ต.มะกอกเหนือ อ.ควนขนุน จ.พัทลุง โทรศัพท์ 081-7662976	8	นางอารีย์ ยี่โส
4.	กลุ่มแปบออนกระเป๋าสตีก 170 ม.8 ต.วังใหม่ อ.ป่าบอน จ.พัทลุง โทรศัพท์ 082-8295343	5	นางสาวลักษมี หลีอะดัม
5.	กลุ่มเย็บผ้าบ้านพนมวังค์ 210 ม.8 ต.พนมวังค์ อ.ควนขนุน จ.พัทลุง โทรศัพท์ 099-4683217	5	นางสาวกัลยาณี เจ้ยแก้ว
6.	กลุ่มเย็บผ้าแรงงานยุค 4.0 104 ม.9 ต.แหลมโดนด อ.ควนขนุน จ.พัทลุง โทรศัพท์ 096-7191291	5	นางสาวปรีดา ฤทธิรงค์
7.	กลุ่มแม่บ้านพัฒนาสตรีบ้านปลายตรอก (ผลิตภัณฑ์กระจูด) 92 ม.2 ต.ทะเลน้อย อ.ควนขนุน จ.พัทลุง โทรศัพท์ 085-0770034	15	นางแคล้ว ยอมรัญจวน

ลำดับ ที่	ชื่อกลุ่ม/ที่ตั้ง	จำนวนสมาชิก (คน)	ประธานกลุ่ม/ผู้ประสาน
8.	กลุ่มม้วนถั่ว 290 ม.3 ต.พนางตุง อ.ควนขนุน จ.พัทลุง โทรศัพท์ 081-2556724	14	นายวินัย อยู่สอน
9	กลุ่มแม่บ้านพัฒนาสตรีบ้านปลายทอง 95 ม.9 ต.พญาขัน อ.เมือง จ.พัทลุง โทรศัพท์ 080-7163894	5	นางโสภา พรหมด้วง
10	กลุ่มเย็บผ้าแหลมโดนดโปรดักส์ 94 ม.9 ต.แหลมโดนด อ.ควนขนุน จ.พัทลุง โทรศัพท์ 089-5019086	5	นางอรพิน เทพหนู
11	กลุ่มกระจูดวรรณิ 152 ม. 10 ต.พนางตุง อ.ควนขนุน จ.พัทลุง โทรศัพท์ 089-596370	6	นางวรรณิ เช่งฮวด
12	กลุ่มรับงานไปทำที่บ้านศรีบาติก 46 ต.คูหาสวรรค์ อ.เมือง จ.พัทลุง โทรศัพท์ 089-4688260	6	นายสุรินทร์ โชติมากร
13	กลุ่มนาวาการปัก 195 ม.9 ต.ตะโหมด อ.ตะโหมด จ.พัทลุง โทรศัพท์ 061-0466617	6	นางสาวจิตรา ศรีสงคราม
14	กลุ่มมีดพกภาคใต้ 17 ม.6 ต.เขาย่า อ.ศรีบรรพต จ.พัทลุง โทรศัพท์ 061-635625	5	นายธนฤช สมพิศ

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดพัทลุง

ข้อมูล ณ เดือนตุลาคม 2565

(2) กลุ่ม OTOP คือ ONE TAMBON ONE PRODUCT “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์”เป็นแนวคิดที่ต้องการให้แต่ละหมู่บ้านมีผลิตภัณฑ์เป็นของตัวเอง เป็นผลิตภัณฑ์ที่ใช้วัตถุดิบหรือทรัพยากร และภูมิปัญญาท้องถิ่นมาทำการพัฒนาจนกลายเป็นสินค้าที่สามารถสร้างรายได้แก่ชุมชน

ผลการขับเคลื่อนโครงการ 1 ตำบล 1 ผลิตภัณฑ์ ปัจจุบันจังหวัดพัทลุงมีผลการดำเนินงาน ดังนี้

• ผู้ผลิต ผู้ประกอบการ OTOP ลงทะเบียน	จำนวนทั้งสิ้น	1,086 ราย
• ผลิตภัณฑ์	จำนวนทั้งสิ้น	2,819 ผลิตภัณฑ์
แยกตามประเภทผลิตภัณฑ์ดังนี้		
1) อาหาร	จำนวน	1,696 ผลิตภัณฑ์
2) เครื่องดื่ม	จำนวน	114 ผลิตภัณฑ์
3) ผ้าและเครื่องแต่งกาย	จำนวน	148 ผลิตภัณฑ์
4) ของใช้ ของตกแต่ง ของที่ระลึก	จำนวน	389 ผลิตภัณฑ์
5) สมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร	จำนวน	472 ผลิตภัณฑ์

ตารางข้อมูลหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP)

ลำดับที่	อำเภอ	ผู้ผลิต/ผู้ประกอบการ OTOP	
		ราย	ผลิตภัณฑ์
1	เมืองพัทลุง	171	723
2	ศรีนครินทร์	63	233
3	ป่าพะยอม	100	334
4	บางแก้ว	77	148
5	ป่าบอน	77	181
6	ศรีบรรพต	81	192
7	ปากพะยูน	65	173
8	ควนขนุน	195	545
9	ตะโหมด	89	194
10	เขาชัยสน	67	139
11	กงหรา	101	178
	รวม	1,086	2,819

ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดพัทลุง

ข้อมูล ณ วันที่ 11 พฤศจิกายน 2565

(3) กลุ่มวิสาหกิจชุมชนจังหวัดพัทลุง พบว่า มีจำนวนกลุ่มทั้งหมด 659 กลุ่ม จำนวนสมาชิก 12,724 คน

ลำดับที่	อำเภอ	จำนวน (กลุ่ม)	จำนวนสมาชิก (คน)
1	อำเภอเมืองพัทลุง	84	1,083
2	อำเภอศรีนครินทร์	50	950
3	อำเภอป่าพะยอม	68	1,091
4	อำเภอบางแก้ว	61	901
5	อำเภอป่าบอน	59	1,643
6	อำเภอศรีบรรพต	30	431
7	อำเภอปากพะยูน	45	1,023
8	อำเภอควนขนุน	117	2,372
9	อำเภอตะโหมด	49	1,075
10	อำเภอเขาชัยสน	50	1,495
11	อำเภอกงหรา	46	660
รวม		659	12,724

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดพัทลุง

ข้อมูล ณ เดือนพฤศจิกายน 2565

3.12 การเข้าถึงสวัสดิการสังคมของแรงงานนอกระบบ (ประกันสังคมมาตรา 40)

การประกันสังคมเป็นอีกภารกิจหนึ่งที่กระทรวงแรงงานรับผิดชอบโดยมีสำนักงานประกันสังคม จังหวัดพัทลุง ทำหน้าที่ดูแลผู้ใช้แรงงานเพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและมีหลักประกันชีวิตที่มั่นคงเมื่อยามแก่ชรา

จากข้อมูลสำนักงานสถิติจังหวัดพัทลุง ปี 2564 พบว่า มีจำนวนแรงงานนอกระบบจังหวัดพัทลุง จำนวน 193,795 คน โดยข้อมูล ณ เดือนกันยายน 2565 มีแรงงานนอกระบบที่เข้าถึงสวัสดิการ ด้านการประสังคม (มาตรา 40) แล้วจำนวนทั้งสิ้น 51,155 คน (ร้อยละ 26.40 ของแรงงานนอกระบบทั้งหมด) แสดงให้เห็นว่ายังมีแรงงานนอกระบบที่ยังไม่ได้รับความคุ้มครองและไม่มีหลักประกันทางสังคมจากการทำงาน อีกเป็นจำนวนมาก

4) สถานการณ์แรงงานผู้สูงอายุจังหวัดพัทลุง

โครงการสร้างด้านประชากรของประเทศไทยเข้าสู่การเป็น “สังคมสูงวัย” (Aged society) ตั้งแต่ ปี 2548 คือมีสัดส่วนประชากรอายุ 60 ปี ขึ้นไป สูงถึงร้อยละ 10 และตามการคาดประมาณของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ในปี 2565 ประเทศไทยจะเข้าสู่ “สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์” (Complete aged Society) เมื่อประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไป มีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 20 ของประชากรทั้งหมด และปี 2574 ประเทศไทยจะเข้าสู่ “สังคมสูงวัยระดับสุดยอด” (Super aged society) เมื่อประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไป มีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 28 ของประชากรทั้งหมด (ตามคำนิยามขององค์การสหประชาชาติ (UN) ว่า ประเทศใดมีประชากรอายุ 60 ปี ขึ้น เป็นสัดส่วนเกินร้อยละ 10 ของประชากรทั้งประเทศ ถือว่าประเทศนั้นได้ก้าวสู่สังคมผู้สูงอายุ (Aging Society) และจะเป็นสังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์ เมื่อสัดส่วนประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไป เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 20 ของประชากรทั้งประเทศ

จังหวัดพัทลุงมีประชากรทั้งหมด 491,598 คน เป็นประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 80,290 คน คิดเป็นร้อยละ 16.33 ของประชากรรวมทั้งหมด โดยจำแนกเป็นเพศชาย 33,898 คน เพศหญิง 76,392 คน เป็นผู้สูงอายุที่อาศัยในอยู่เขตเทศบาล 41,044 คน นอกเขตเทศบาล 39,246 คน เมื่อเปรียบเทียบจำนวนผู้สูงอายุกับปีที่ผ่านมา พบว่า จังหวัดพัทลุงมีอัตราผู้สูงอายุลดลงร้อยละ 2.8

5) สถานการณ์แรงงานผู้พิการจังหวัดพัทลุง

พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ.2550 มีเจตนารมณ์เพื่อคุ้มครองให้คนพิการมีงานทำหรือประกอบอาชีพ โดยมีให้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมเพราะเหตุแห่งสภาพทางกายหรือสุขภาพ จึงมีบทบัญญัติให้หน่วยงานภาครัฐ และนายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการต้องรับคนพิการเข้าทำงานตามมาตรา 33 หรือส่งเงินเข้ากองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการตามมาตรา 34 หรือเลือกดำเนินการตามมาตรา 35

จากข้อมูลการจัดเก็บทะเบียนคนพิการของจังหวัดพัทลุง พบว่ามีคนพิการจำนวนทั้งสิ้น 20,384 คน คนพิการส่วนใหญ่พิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย จำนวน 11,047 คน (ร้อยละ 54.19) รองลงมา คือ พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย 4,973 คน (ร้อยละ 24.39) และพิการซ้ำซ้อน จำนวน 1,154 คน (ร้อยละ 5.66) (ตารางที่ 16)

ตารางที่ 16 จำนวนคนพิการจำแนกตามประเภทความพิการ

ลำดับที่	ประเภทความพิการ	จำนวน
1	พิการทางการมองเห็น	962
2	พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย	4,973
3	พิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย	11,047
3	พิการทางจิตใจหรือพฤติกรรม	1,009
4	พิการทางสติปัญญา	969
5	พิการทางการเรียนรู้	179
6	พิการออทิสติก	91
7	พิการซ้ำซ้อน	1,154
รวม		20,384

ที่มา : สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดพัทลุง

ข้อมูล ณ วันที่ 31 ตุลาคม 2565

ด้านการศึกษา

หน่วยงานที่ให้บริการการศึกษาแก่คนพิการจังหวัดพัทลุง มีจำนวน 1 แห่ง คือ ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดพัทลุง

ด้านการมีงานทำ

จังหวัดพัทลุง มีการจ้างงานคนพิการตามกฎหมายการจ้างงานคนพิการ จำนวน 6 แห่ง ปฏิบัติตามกฎหมายครบถ้วนทั้ง 6 แห่ง (ตารางที่ 17)

ตารางที่ 17 แสดงสถิติการปฏิบัติตามกฎหมายของสถานประกอบการเอกชน จังหวัดพัทลุง

ประจำปี 2565

ที่	รายการ	นายจ้างหรือสถานประกอบการ												
		จำนวนสถานประกอบการ		อัตราส่วนที่ ตอบรับคน พิการเข้า ทำงาน (ราย)	มาตรา 33		มาตรา 35			มาตรา 34				
		แห่ง	ร้อยละ		คน พิการ (ราย)	อัตราส่วนที่รับ จริงเปรียบเทียบกับ ที่ต้องรับ (%)	คน พิการ	ผู้ดูแล คน พิการ (ราย)	ราย (ราย)	จ่ายเงิน แทนรับคน พิการ (ราย)	เงินต้น (บาท)	ดอกเบี้ย (บาท)	จ่าย เกิน (บาท)	รวม (บาท)
1	การปฏิบัติตามกฎหมายครบตามอัตราส่วน													
1.1	รับคนพิการเข้าทำงานครบตามอัตราส่วน (ม.33)	6	100	12	12	100%								
1.2	ส่งเงินเข้ากองทุนแทนการรับคนพิการเข้าทำงาน (ม.34)													
1.3	ให้สัมปทาน (ม.35)													
1.4	รับคนพิการเข้าทำงานและ ส่งเงินเข้ากองทุนฯ (33,34)													
1.5	รับคนพิการเข้าทำงานและ ให้สัมปทาน (ม.33, 35)													
1.6	ส่งเงินเข้ากองทุนและให้ สัมปทานฯ (ม.34 ,35)													
1.7	รับคนพิการเข้าทำงาน ส่ง เงินเข้ากองทุนฯ และให้ สัมปทาน (ม.33 ,34,35)													
รวมลำดับที่ 1.1-1.7		6	100	12	12	100 %								
2	ปฏิบัติตามกฎหมายแต่ไม่ ครบตามอัตราส่วน													
3	ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย													
รวมลำดับที่ 1- 3 ทั้งสิ้น		6	100	12	12	100 %								

ที่มา : สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดพัทลุง

ข้อมูล ณ วันที่ 30 กันยายน 2565

5. นโยบายที่เกี่ยวข้องกับด้านการบริหารจัดการแรงงานนอกระบบ

5.1 นโยบายรัฐบาล

นโยบายรัฐบาล พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ให้ความสำคัญกับแรงงานนอกระบบผ่านนโยบายด้านต่าง ๆ ดังนี้

1) **เร่งสร้างโอกาส อาชีพ และการมีรายได้ที่มั่นคง** แก่ผู้ที่เข้าสู่ตลาดแรงงานรวมทั้งสตรี ผู้ด้อยโอกาสและแรงงานข้ามชาติตามกฎหมาย พร้อมทั้งยกระดับคุณภาพแรงงาน โดยให้แรงงานทั้งระบบมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานในทุกระดับอย่างมีมาตรฐาน ทั้งจะเชื่อมโยงหน่วยงานรัฐและเอกชน เพื่อให้ตรงกับความต้องการของทุกพื้นที่และโดยรวมของประเทศ รวมทั้งสนับสนุนให้แรงงานนอกระบบเข้าสู่ระบบที่ถูกกฎหมายมากขึ้น

2) **พัฒนาระบบคุ้มครองทางสังคม ระบบการออมและระบบสวัสดิการชุมชนให้มีประสิทธิภาพ และมีความยั่งยืนมากขึ้น** รวมทั้งการดูแลให้มีระบบการกักขังที่เป็นธรรมและการสงเคราะห์ผู้ยากไร้ตามอัตภาพ พัฒนาศักยภาพ คุ่มครองและพิทักษ์สิทธิจัดสวัสดิการช่วยเหลือและพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ผู้สูงอายุ สตรีและเด็ก

3) **ส่งเสริมอาชีวศึกษาและการศึกษาระดับวิทยาลัยชุมชน เพื่อสร้างแรงงานที่มีทักษะ** โดยเฉพาะในท้องถิ่นที่มีความต้องการแรงงาน และพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษาให้เชื่อมโยงกับมาตรฐานทางวิชาชีพ

4) **ดำเนินการให้แรงงานได้รับสิทธิประโยชน์ตามกฎหมายแรงงาน โดยการกำกับ ดูแล และสนับสนุนให้แรงงานมีความรู้ และได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน** โดยมอบหมายให้กระทรวงแรงงานดำเนินการตรวจแรงงานนอกระบบโดยให้พนักงานตรวจแรงงานเข้าไปตรวจสอบภายในสถานที่ทำงานของลูกจ้างหรือผู้รับงานไปทำที่บ้าน รวมถึงแรงงานในภาคเกษตรกรรม เพื่อให้ผู้จ้างงาน/นายจ้างปฏิบัติตามกฎหมาย และผู้รับงานไปทำที่บ้าน/ลูกจ้างได้รับสิทธิประโยชน์ตามกฎหมาย ตลอดจนประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่แรงงานนอกระบบในการเข้าถึงสิทธิประโยชน์ที่ควรได้รับ

5.2 นโยบายกระทรวงแรงงาน

นโยบายเร่งด่วน

ข้อ 1 **ยกระดับกระทรวงแรงงานเป็นกระทรวงเศรษฐกิจ** สร้างองค์กรที่พร้อมขับเคลื่อนนโยบายด้านแรงงานเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ ให้เติบโตอย่างมีเสถียรภาพ บนพื้นฐานการบูรณาการข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเอกชน

ข้อ 2 **กระตุ้นการจ้างงานตามความต้องการในระบบเศรษฐกิจใหม่ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ** มีมาตรการการดำเนินงาน ดังนี้

(1) กระตุ้น ส่งเสริม รักษาการจ้างงาน และการขยายตลาดแรงงานในต่างประเทศ รวมถึงบริการจัดหางานออนไลน์ผ่านเว็บไซต์ ได้แก่ smartjob.doe.go.th ไทยมีงานทำ.com การประกอบอาชีพอิสระ การรับงานไปทำที่บ้านแก่ผู้ว่างงาน และผู้จบการศึกษาใหม่

(2) สนับสนุนผู้ประกอบการให้เข้าถึงแหล่งเงินทุน เพื่อรักษาสภาพการจ้างงาน พัฒนาฝีมือแรงงาน และกระตุ้นเศรษฐกิจ สนับสนุนสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำให้แก่สถานประกอบการ ผ่านธนาคารและกองทุนต่าง ๆ เช่น กองทุนประกันสังคม กองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน และกองทุนเพื่อผู้รับงานไปทำที่บ้าน เป็นต้น สนับสนุน SMEs สอดคล้องความต้องการชุมชน

(3) เชื่อมโยงข้อมูลด้านแรงงาน รวมถึงทักษะแรงงาน ระหว่างหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อให้รัฐบาลมีศูนย์กลางข้อมูลด้านทักษะแรงงานที่พร้อมนำไปประยุกต์ใช้ฝึกอบรม และพัฒนากำลังแรงงานให้ตรงกับความต้องการในตลาดได้อย่างแท้จริง

ข้อ 4 เร่งรัด ปรับปรุง แก้ไข พระราชบัญญัติประกันสังคม ให้สอดคล้องกับบริบทสถานการณ์ปัจจุบัน และรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต มีมาตรการการดำเนินงาน ดังนี้

แก้ไขกฎหมายประกันสังคม (ร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.) ในส่วนของสิทธิประโยชน์กรณีชราภาพ “3 ขอ” ได้แก่ 1) กรณี**ขอเลือก** ให้ผู้ประกันตนที่เกิดสิทธิรับเงินบำนาญชราภาพ สามารถเลือกรับเงินบำนาญชราภาพแทนได้ 2) กรณี**ขอคืน** ให้ผู้ประกันตนสามารถนำเงินกรณีชราภาพของตนบางส่วนในกองทุนประกันสังคมมาใช้ก่อนเกษียณอายุ 3) กรณี**ขอกู้** ให้ผู้ประกันตนนำเงินกรณีชราภาพบางส่วน มาใช้เป็นหลักประกันเงินกู้ธนาคารได้

นโยบายสำคัญ

ข้อ 1 พัฒนาทักษะแรงงานให้เป็นแรงงานคุณภาพ เตรียมความพร้อมสำหรับการเป็นประเทศและรองรับเศรษฐกิจใหม่ มีมาตรการการดำเนินงาน ดังนี้

- ยกระดับการพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน Up - skill, Re - skill, New skill โดยเฉพาะการอบรมให้กับแรงงานกลุ่มว่างงานให้มีความรู้เพียงพอต่อการทำงาน เป็นการเพิ่มผลิตภาพแรงงาน เพื่อกลับเข้าสู่ตลาดแรงงาน โดยการส่งเสริมการเรียนรู้วิธีการทำงานใหม่ ๆ เพิ่มทักษะดิจิทัล เทคโนโลยีและนวัตกรรมแก่กลุ่มแรงงานทั้งแรงงานเดิมและผู้จบการศึกษาใหม่ ผ่านช่องทางออฟไลน์และออนไลน์

- สร้างแรงงานที่มีสมรรถนะสูง ให้เป็นแรงงานที่สามารถปรับตัวรับมือกับการทำงาน/งานใหม่ได้อย่างต่อเนื่องจากความเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ มุ่งสู่การใช้ดิจิทัลในการทำงาน โดยเพิ่มการเรียนรู้ทักษะฝีมือแรงงานสำหรับอนาคต ตอบโจทย์ภาคการผลิตของประเทศ สนับสนุน New S - Curve ได้อย่างตรงเป้าหมายของภาคการผลิต และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ เป็นการปรับโครงสร้างตลาดแรงงานเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ สนองตอบการเพิ่มขีดความสามารถของแรงงานและ เพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันในเวทีการค้าโลก

- พัฒนาทักษะอาชีพให้กับเยาวชน คนรุ่นใหม่ที่ยืนทำงานรูปแบบแรงงานอิสระ ไม่ขึ้นอยู่กับองค์กรใดองค์กรหนึ่ง ทำงานแบบครั้งเดียวจบในคราวเดียว (Gig Workers)

- บูรณาการความร่วมมือภาครัฐ สถาบันการศึกษา และภาคเอกชน รวมถึง สถานประกอบการในการผลิตแรงงาน ที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน รองรับการลงทุนจากต่างประเทศเป็นการสร้างสมดุลตลาดแรงงาน

ข้อ 3 ต่อยอดการประกอบอาชีพ ยกระดับรายได้ และเศรษฐกิจชุมชน รวมทั้งในพื้นที่โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ มีมาตรการการดำเนินงาน ดังนี้

- พัฒนาหลักสูตรการฝึกอาชีพเสริม มุ่งเน้นนวัตกรรมและเทคโนโลยี ที่เหมาะสม โดยชุมชน เพื่อชุมชนยั่งยืน และในพื้นที่โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สนับสนุนพระราชปณิธาน “สืบสาน รักษา ต่อยอด”

- ส่งเสริมอาชีพอิสระ ที่ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นหลักในการประกอบอาชีพ ตอบรับภาคการผลิตสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรมและชุมชนที่ยั่งยืน

ข้อ 5 พัฒนา ปรับปรุง และส่งเสริมการคุ้มครองแรงงาน ระบบสวัสดิการและหลักประกันทางสังคม และยกระดับมาตรฐานความปลอดภัย อาชีวอนามัยในการทำงานให้สอดคล้องกับสถานะสังคม เศรษฐกิจ และรูปแบบการทำงานที่เปลี่ยนแปลงไป มีมาตรการการดำเนินงาน ดังนี้

- พัฒนา และปรับปรุงโครงสร้างค่าจ้างของประเทศให้สอดคล้องกับรูปแบบ การทำงาน ที่เปลี่ยนแปลงไป และให้แรงงานมีรายได้ที่เหมาะสม สอดคล้องกับค่าครองชีพ และระดับความสามารถ

- Safety & Healthy Thailand ส่งเสริมการเข้าสู่มาตรฐานแรงงานไทยและมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงาน โดยการส่งเสริมและสนับสนุนความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานแรงงานไทยความรับผิดชอบต่อสังคมด้านแรงงาน ให้มีสถานประกอบการต้นแบบระบบการบริหารจัดการและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพชีวิตแรงงาน ส่งเสริมสุขภาพและป้องกันโรคแก่แรงงาน

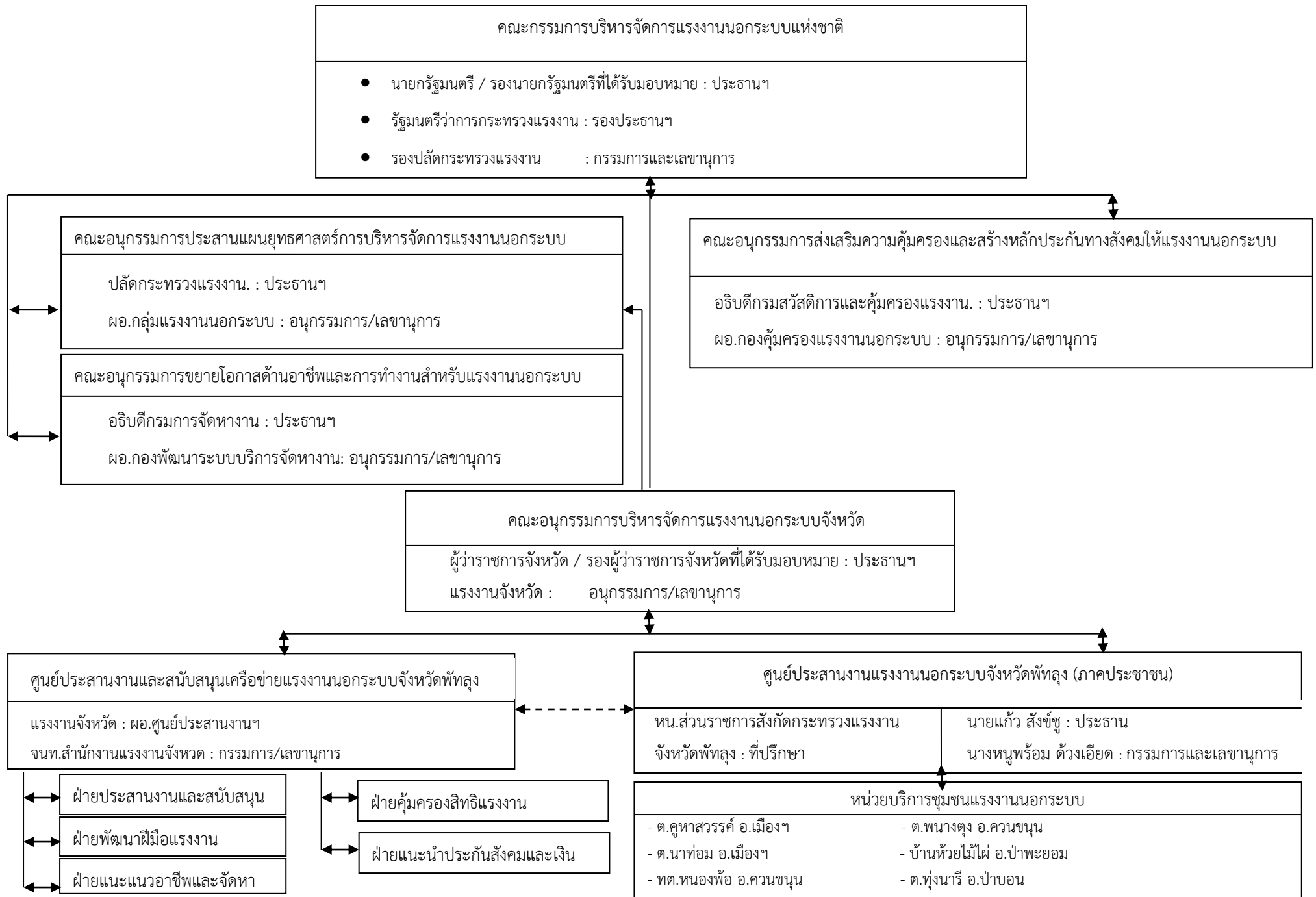
ข้อ 6 บริหารจัดการแรงงานนอกระบบ แรงงานกลุ่มเปราะบาง แรงงานสูงอายุและคนพิการให้ได้รับสิทธิและความคุ้มครองด้านแรงงาน สวัสดิการและหลักประกันทางสังคมอย่างเท่าเทียม มีรายได้ที่เหมาะสมและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ลดความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ของประเทศ นำไปสู่การฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน มีมาตรการการดำเนินงาน ดังนี้

- ผลักดันการเสนอร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตและคุ้มครองแรงงานนอกระบบ พ.ศ. ให้มีผลบังคับใช้

- ยกระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานให้ดีขึ้น และส่งเสริมให้มีการพัฒนาแรงงาน ที่ยั่งยืน โดยคนหางานทุกคนมีโอกาสในการทำงานตามความสามารถของตน มีรายได้ที่เหมาะสม ได้รับการพัฒนาฝีมือที่ได้มาตรฐาน ได้รับความคุ้มครองตามสิทธิขั้นพื้นฐาน มีสวัสดิการเพิ่มขึ้น มีสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ดี และมีหลักประกันทางสังคมที่สอดคล้องกับความจำเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต

ข้อ 7 พัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านแรงงานกระทรวงแรงงาน (Big Data) และบูรณาการข้อมูลภาครัฐเพื่อการบริหารวางยุทธศาสตร์ด้านแรงงานและหลักประกันทางสังคมอย่างเป็นระบบ พัฒนาการจัดทำระบบฐานข้อมูลของกระทรวงแรงงาน (Big Data) ในรูปแบบคลังสมอง การทำวิจัย และการเชื่อมโยงการใช้ข้อมูลด้านแรงงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศยุคดิจิทัล

โครงสร้างการบริหารจัดการแรงงานนอกระบบ

ส่วนที่ 2

แผนปฏิบัติการ (Action Plan)

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 จังหวัดพัทลุง

ภายใต้แผนปฏิบัติการด้านการบริหารจัดการ

แรงงานนอกระบบ พ.ศ. 2566 - 2570

แผนปฏิบัติการ (Action Plan) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 จังหวัดพัทลุง ภายใต้แผนปฏิบัติการด้านการบริหารจัดการแรงงานนอกระบบ พ.ศ. 2566 – 2570

เพื่อให้แผนปฏิบัติการด้านการบริหารจัดการแรงงานนอกระบบ (พ.ศ. 2566 – 2570) เป็นกรอบแนวทางในการส่งเสริม ค้ำครอง และพัฒนาคุณภาพชีวิตแรงงานนอกระบบให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ต่อเนื่องจากแผนปฏิบัติการด้านการบริหารจัดการแรงงานนอกระบบ (พ.ศ. 2563 – 2565) โดยสอดคล้องกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงสามารถตอบสนองต่อความต้องการพัฒนาประเทศตามเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติในช่วงปี พ.ศ. 2566 – 2570 จึงกำหนดให้แผนปฏิบัติการด้านการบริหารจัดการแรงงานนอกระบบ (พ.ศ. 2566 – 2570) มีองค์ประกอบ ดังนี้

(1) วิสัยทัศน์ “ แรงงานนอกระบบมีศักยภาพสูง มีงานทำ ได้รับการคุ้มครอง และมีหลักประกันทางสังคมที่ดี”

(2) พันธกิจ

- 1) พัฒนาทักษะฝีมือและส่งเสริมการศึกษาให้สอดคล้องกับสถานการณ์แรงงานและการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี
- 2) สร้างโอกาสการมีงานทำที่ดีและมีความมั่นคงในการทำงาน
- 3) ส่งเสริมความคุ้มครองและความปลอดภัยในการทำงาน
- 4) สร้างหลักประกันทางสังคมและหลักประกันสุขภาพให้ครอบคลุม
- 5) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อการบริหารจัดการแรงงานนอกระบบ
- 6) ส่งเสริมความร่วมมือด้านการบริหารจัดการแรงงานนอกระบบทุกระดับ

ที่	โครงการ/กิจกรรม	แผนงาน/งบประมาณ			หน่วยงาน รับผิดชอบ
		เป้าหมาย	หน่วยนับ	งบประมาณ (บาท)	
แนวทางที่ 1 : การพัฒนาทักษะฝีมือและส่งเสริมการศึกษาให้สอดคล้องกับสถานการณ์แรงงานและการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี					
แนวทางย่อยที่ 1.1 : เพิ่มสมรรถนะและผลิตภาพแรงงานนอกระบบให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม					
1	โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรและผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว	40	คน	84,000	สนพ.พท.
2	กิจกรรมพัฒนาศักยภาพแรงงานตามโครงการตามแนวทางอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	60	คน	135,000	สนพ.พท.
3	โครงการยกระดับเพื่อเพิ่มศักยภาพฝีมือและสมรรถนะแรงงานรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี	80	คน	200,000	สนพ.พท.
4	กิจกรรมพัฒนาฝีมือแรงงานสตรีเพื่อยกระดับศักยภาพวัยแรงงาน	40	คน	78,000	สนพท.พท.
5	กิจกรรมเสริมสมรรถนะแรงงานด้านเทคโนโลยีรองรับการทำงานในศตวรรษที่ 21	60	คน	144,000	สนพ.พท.
6	โครงการค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค	100	คน	49,000	อต.พท.

ที่	โครงการ/กิจกรรม	แผนงาน/งบประมาณ			หน่วยงาน รับผิดชอบ
		เป้าหมาย	หน่วยนับ	งบประมาณ (บาท)	
7	โครงการแปรรูปสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม 1 จังหวัด 1 ชุมชน (One Province One Agro-Industry Community : OPOAI-C)	34	คน	174,275	อต.พท.
8	โครงการเพิ่มมูลค่าข้าวสังข์หยดด้วยการแปรรูปข้าวสังข์หยดโดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม	45	คน	95,600	อต.พท.
แนวทางย่อยที่ 1.2 : จัดระบบมาตรฐานฝีมือแรงงาน					
9	กิจกรรมทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน	100	คน	70,000	สนพ.พท.

ที่	โครงการ/กิจกรรม	แผนงาน/งบประมาณ			หน่วยงาน รับผิดชอบ
		เป้าหมาย	หน่วยนับ	งบประมาณ (บาท)	
แนวทางที่ 2 : การสร้างโอกาสการมีงานทำที่ดีและมีความมั่นคงในการทำงาน					
แนวทางย่อยที่ 2.1 : เพิ่มโอกาสในการมีงานทำ					
1	พัฒนาทักษะฝีมือแรงงานหน่วยบริการแรงงานนอกระบบ (ภาคประชาชน)	160	คน	392,400	สรจ.พท.
2	โครงการขยายโอกาสการมีงานทำให้ผู้สูงอายุ				สจจ.พท.
	-กิจกรรมส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระให้ผู้สูงอายุ	10	คน	15,500	
	-โครงการส่งเสริมการจ้างงานผู้สูงอายุในอาชีพที่เหมาะสมกับวัยและประสบการณ์	75	คน	6,600	
-กิจกรรมสานพลังประชารัฐ จัดหางานให้ผู้สูงอายุ (Civil State Project for Elderly)	10	คน			
3	โครงการเตรียมความพร้อมแก่กำลังแรงงาน				สจจ.พท.
	-กิจกรรมเพิ่มอาชีพเพิ่มรายได้	1/10	รุ่น/คน	33,300	
	-กิจกรรมส่งเสริมการรับงานไปทำที่บ้าน	1/10	รุ่น/คน	10,000	
	-กิจกรรมแนะแนวอาชีพและส่งเสริมอาชีพให้เด็กและเยาวชนในสถานพินิจ	50	คน	3,000	
4	ผู้ถูกคุมประพฤติและผู้ต้องขัง				
4	กิจกรรมฝึกอบรมแรงงานกลุ่มเป้าหมายเฉพาะเพื่อเพิ่มโอกาสในการประกอบอาชีพวิถีใหม่	160	คน	360,000	สนพ.พท.

ที่	โครงการ/กิจกรรม	แผนงาน/งบประมาณ			หน่วยงาน รับผิดชอบ
		เป้าหมาย	หน่วยนับ	งบประมาณ (บาท)	
5	กิจกรรมเพิ่มทักษะด้านอาชีพแก่นักเรียนที่ไม่ได้เรียนต่อหลังจบการศึกษาภาคบังคับ	10	คน	107,800	สนพ.พท.
6	กิจกรรมพัฒนาทักษะเฉพาะของแรงงานอิสระยุค 4.0 (Gig Worker)	300	คน	1,939,500	สนพ.พท.
7	กิจกรรมการรวมกลุ่มของเกษตรกร ภายใต้โครงการพัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน (เกษตรผสมผสาน) ปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 ชื่อกลุ่มเกษตรกร : กลุ่มเกษตรกรปลูกผักปลอดภัยบ้านม่วง ที่ตั้งกลุ่ม : เลขที่ 76 หมู่ที่ 3 ต.เขาย่า อ.ศรีบรรพต จ.พัทลุง	1/19	กลุ่ม/คน	30,000	กษ.พท.
8	โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ 8.1 โครงการพัฒนาพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนัง อันเนื่องมาจากพระราชดำริ กิจกรรม : สนับสนุนองค์ความรู้และปัจจัยการผลิต พื้นที่เป้าหมาย : ต.แหลมโตนด อ.ควนขนุน และ ต.ลานข่อย อ.ป่าพะยอม	40	คน	70,000	กษ.พท.
	8.2 โครงการฟาร์มตัวอย่างตามพระราชดำริบ้านครองชีพ (บางแก้ว) ต.นาปะขอ อ.บางแก้ว จ.พัทลุง กิจกรรม : สนับสนุนองค์ความรู้และปัจจัยการผลิต	20	คน	20,000	กษ.พท.

ที่	โครงการ/กิจกรรม	แผนงาน/งบประมาณ			หน่วยงาน รับผิดชอบ
		เป้าหมาย	หน่วยนับ	งบประมาณ (บาท)	
9	การให้บริการกู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการและผู้ดูแล เพื่อการประกอบอาชีพ (งบประมาณจากกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ)	200	คน	10,000,000	พมจ.พท.
10	การให้บริการกู้ยืมเงินกองทุนผู้สูงอายุในการประกอบอาชีพ (งบประมาณจากกองทุนผู้สูงอายุ)	20	คน	500,000	พมจ.พท.
แนวทางย่อยที่ 2.2 : บริการแนะแนวอาชีพ					
11	โครงการพัฒนาอาชีพเสริม เพิ่มรายได้ให้ชุมชนดีพร้อม กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม	5,600	คน	8,000,000	อต.พท.
12	โครงการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจการใช้บริการกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต คนพิการ -ประชุมชี้แจงลูกหนี้ -ติดตามลูกหนี้ -จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ (งบประมาณจากกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ)	200	คน	320,000	พมจ.พท.

ที่	โครงการ/กิจกรรม	แผนงาน/งบประมาณ			หน่วยงาน รับผิดชอบ
		เป้าหมาย	หน่วยนับ	งบประมาณ (บาท)	
แนวทางย่อยที่ 2.3 : พัฒนาและขยายช่องทางการตลาดเพื่อส่งเสริมการแลกเปลี่ยนสินค้าและบริการของแรงงานนอกระบบ					
13	กิจกรรมส่งเสริมช่องทางการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของกลุ่มแรงงานนอกระบบ ในเพจ facebook "ไทยทำ ไทยซื้อ ไทยเจริญ"	160	คน	-	สรจ.พท.

ที่	โครงการ/กิจกรรม	แผนงาน/งบประมาณ			หน่วยงาน รับผิดชอบ
		เป้าหมาย	หน่วยนับ	งบประมาณ (บาท)	
แนวทางที่ 3 : ส่งเสริมความคุ้มครองและความปลอดภัยในการทำงาน					
แนวทางย่อยที่ 3.1 : ส่งเสริมความคุ้มครองแรงงานนอกระบบทุกกลุ่ม					
1	โครงการจัดทำดัชนีชี้วัดคุณภาพชีวิตแรงงานนอกระบบ	707	คน	28,280	สรจ.พท.
2	กิจกรรมส่งเสริมและให้ความรู้การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในกลุ่ม แรงงานนอกระบบ	325	คน	8,000	สรจ.พท.
3	โครงการตรวจแรงงานนอกระบบ	100	คน	9,000	สสค.พท.
4	โครงการสร้างการรับรู้ให้แก่แรงงานระบบและผู้เกี่ยวข้อง	60	คน	3,900	สสค.พท.
5	โครงการคัดเลือกบุคคลและเครือข่ายแรงงานนอกระบบดีเด่น	1	ครั้ง	1,500	สสค.พท.

ที่	โครงการ/กิจกรรม	แผนงาน/งบประมาณ			หน่วยงาน รับผิดชอบ
		เป้าหมาย	หน่วยนับ	งบประมาณ (บาท)	
แนวทางย่อยที่ 3.2 : ส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน					
6	โครงการส่งเสริมความปลอดภัยให้แก่เครือข่ายแรงงานนอกระบบ	30	คน	15,900	สสค.พท.
แนวทางย่อยที่ 3.3 : พัฒนากฎหมายให้ครอบคลุมแรงงานนอกระบบทุกกลุ่ม					
7	โครงการสรรหากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ การเลือกกรรมการผู้แทนผู้จ้างงานและผู้แทนผู้รับงานไปทำที่บ้าน	1	ครั้ง	1,500	สสค.พท.
8	โครงการสำรวจฐานข้อมูลแรงงานนอกระบบ	100	คน	5,000	สสค.พท.

ที่	โครงการ/กิจกรรม	แผนงาน/งบประมาณ			หน่วยงาน รับผิดชอบ
		เป้าหมาย	หน่วยนับ	งบประมาณ (บาท)	
แนวทางที่ 4 : สร้างหลักประกันทางสังคมและหลักประกันสุขภาพให้ครอบคลุม					
แนวทางย่อยที่ 4.2 : พัฒนาช่องทางการเข้าถึงหลักประกันทางสังคมและหลักประกันสุขภาพ					
1	โครงการออกหน่วยเคลื่อนที่บริการเบ็ดเสร็จ (Service Delivery Unit)	2,400	คน	35,280	สปจ.พท.
2	โครงการพัฒนาศักยภาพแกนนำเครือข่ายประกันสังคม	100	คน	45,600	สปจ.พท.

ที่	โครงการ/กิจกรรม	แผนงาน/งบประมาณ			หน่วยงาน รับผิดชอบ
		เป้าหมาย	หน่วยนับ	งบประมาณ (บาท)	
แนวทางที่ 5 : พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารจัดการแรงงานนอกระบบ					
แนวทางย่อยที่ 5.1 : พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อการบริหารจัดการแรงงานนอกระบบ					
	-ไม่มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรมในระดับพื้นที่จังหวัด-				

ที่	โครงการ/กิจกรรม	แผนงาน/งบประมาณ			หน่วยงาน รับผิดชอบ
		เป้าหมาย	หน่วยนับ	งบประมาณ (บาท)	
แนวทางที่ 6 : ส่งเสริมความร่วมมือด้านการบริหารจัดการแรงงานนอกระบบทุกระดับ					
แนวทางย่อยที่ 6.1 : พัฒนากลไกการบริหารจัดการแรงงานนอกระบบทุกระดับ					
1	จัดทำร่างแผนปฏิบัติการ (Action Plan) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 จังหวัดพัทลุง และบันทึกในระบบ Google Sheet ตามกำหนด	1	ครั้ง	2,000	สรจ.พท.
2	จัดประชุมคณะกรรมการบริหารจัดการแรงงานนอกระบบจังหวัด หรือแจ้งเวียน ให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการ ส่งให้สำนักงานนโยบายแรงงานนอกระบบตามกำหนด	1	ครั้ง	-	สรจ.พท.
3	จัดประชุมคณะกรรมการศูนย์ประสานงานแรงงานนอกระบบ (ภาคประชาชน) และหน่วยบริการชุมชนแรงงานนอกระบบ	6/15	ครั้ง/คน	8,400	สรจ.พท.
4	รายงานผลการดำเนินงานตามแผนในระบบ Google Sheet (รายเดือน) ตามกำหนด	11	ครั้ง	-	สรจ.พท.
5	จัดทำรายงานผลการดำเนินงานตามแผนส่งให้สำนักงานนโยบายแรงงานนอกระบบ ตามกำหนด	1	เล่ม	-	สรจ.พท.

ที่	โครงการ/กิจกรรม	แผนงาน/งบประมาณ			หน่วยงาน รับผิดชอบ
		เป้าหมาย	หน่วยนับ	งบประมาณ (บาท)	
6	โครงการส่งเสริมให้รัฐและเอกชนปฏิบัติตามกฎหมายจ้างงานคนพิการในสถานประกอบการและหน่วยงานภาครัฐ (ตาม ม.33 ม.34 ม.35 พรบ.ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2556) กิจกรรม ให้ความรู้แก่หน่วยงานภาครัฐ นายจ้าง/เจ้าของสถานประกอบการ/การติดตามผลการปฏิบัติตามกฎหมายจ้างงานคนพิการ (งบประมาณจากกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ)	70	คน	50,000	พมจ.พท.

ที่	โครงการ/กิจกรรม	แผนงาน/งบประมาณ			หน่วยงาน รับผิดชอบ
		เป้าหมาย	หน่วยนับ	งบประมาณ (บาท)	
แนวทางย่อยที่ 6.2 : ส่งเสริมการรวมกลุ่มและสร้างความเข้มแข็งให้เครือข่ายแรงงานนอกระบบ					
7	โครงการสร้างความเข้มแข็งชมรมแรงงานนอกระบบ	20	คน	15,000	สสค.พท.
8	โครงการส่งเสริมศักยภาพและพัฒนาอาชีพคนพิการ -สนับสนุนการรวมกลุ่มประกอบอาชีพของคนพิการประจำปี 2566 -สนับสนุนการรวมกลุ่มประกอบอาชีพของคนพิการให้ได้รับ มผช.สู่การเป็นโอทอป -คัดเลือกกลุ่มอาชีพคนพิการที่ผ่านการอบรมเตรียมความพร้อมสู่มาตรฐานผลิตภัณฑ์ (งบประมาณจากกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ)	20	คน	50,000	พมจ.พท.
9	การสนับสนุนงบประมาณแก่ชมรมผู้สูงอายุในพื้นที่ กลุ่มเป้าหมาย เป็นชมรมผู้สูงอายุ (งบประมาณจากกองทุนผู้สูงอายุ)	7	ชมรม	500,000	พมจ.พท.

คำย่อหน่วยงาน

สรจ.พท.	สำนักงานแรงงานจังหวัดพัทลุง
สจจ.พท.	สำนักงานจัดหางานจังหวัดพัทลุง
สนพ.พท.	สำนักงานพัฒนาฝีมือแรงงานพัทลุง
สสค.พท.	สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดพัทลุง
สปจ.พท.	สำนักงานประกันสังคมจังหวัดพัทลุง
อต.พท.	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพัทลุง
กษ.พท.	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดพัทลุง
พมจ.พท.	สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดพัทลุง